

BREVIS
INTRODUCTIO

AD
GRAMMATICAM HEBRAICAM
ET
CHALDAICAM
IN USUM

ACADEMICORUM GLASGOVIENSIVM.



GLASGUE

Typis JAC. DUNCAN Anno Dom.
MDCCXXI.

1568/2961



[]
CAROLUS MORTHLAND

Lectori S.

VIR Clarissimus Hadrianus Relandus Batavus;
in Celeberrima Ultrajectina Accademia, Nos-
trarum Literarum Professor Celebratissimus,
meus suavissima Recordationis Praeceptor; in usum
Discipulorum suorum Utilissimum compendium
Grammaticae Hebraeae Concinnavit, Ex Viri Doctissi-
mi Jacobi Altingii peritudo opere, Cui Titulus
Fundamenta Punctuationis Linguae Sanctae, quod
propterea Inscripsit Brevem Introductionem ad Gram-
maticam Alingianam.

Relandi Compendium cum iterum editum fuerit,
Scias hoc Nostrum ejus existimari debere Editio-
nem Tertiam, quam procurandi Laborem nobis im-
posuit Necessitas, cum distractis forte Secunda Edi-
tionis exemplaribus, nulla eorum apud nos habe-
ri posset copia.

In hac nostra editione, quod quaedam Recideri-
mus dum brevitati studemus; nonnulla adjeceri-
mus quae commodè addi posse usu deprehendimus, id
a quo Animo accipias velim.

Adjecimus Brevissimam Grammaticam Chaldaei-
cam, in qua Scribenda, methodo adhaesimus ei, quae
in suis Grammaticae Chaldaica Institutionibus Byth-
nero placuit & Altingio. Brevius quidem tum hujus
tum illius opere est hoc Nostrum; Satisfacturum
tamen Idoneum Nactis Praeceptorem; quo viva vo-
cis Auxilio destitutis, nec Longius Ultra vis sus-
fecturum Credimus. Vale.

Investigationi Radicum plurimum inser-
viunt sequentes Vericuli.

1. **A** Bjice Serviles, et tres si forte supersunt,
Radicem Thematicis noveris esse Tui.
2. Sin tantum remanere duas conspexeris, adde
Nun vel Jod Capiti, vel dato Vau Medio;
Aut He postponas, aut conduplicato Secundam,
Vera statim Radix pullulat inde Tibi.
3. Unica si remanet mihi Litera, quando removi
Serviles: Radix dic age qualis erit?
Nun da Principio, vel Jod superadde quiescens,
He Fini: Radix inde petita venit.
4. Quicquid analogico Normæ dissentit ab Usu;
Hoc Exercitium, Lector Amice, dabit.

Io: Buxtorf: Epitom: Gram: Heb: a Io: Leusd: Edit:
3. Cap. 6.

E R R A T A.

- §. 10. L. 3. pro שלב *Lege* שלב
§. 48. L. 6. pro euphonicum l. tonicum
§. 76. L. 6. pro צרתו *Leg.* צרתו

(1)

SECTIO I:

De Literis.

f. Principia *Lingua Hebræa* sunt *Literæ*
et *Puncta*. *Literæ* sunt 22. omnes
natura *Consonæ*. ecce earum

Nomen *Figuram* *Potestatem.*

Aleph	א	Spiritus Lenis Græcorum.
Bheth	ב	bh
Ghimel	ג	gh
Dhaleth	ד	dh
He	ה	h
Vau	ו	v
Zain	ז	z
Cheth	ח	hh
Teth	ט	t
Jod	י	j
Chaph	כ	ch
Lamed	ל	l
Mem	מ	m
Nun	נ	n
Samech	ס	f
Ajin	ע	cujus Pronunciatio varia
Phe	פ	ph (est & incerta
Tzadhe	צ	tz
Koph	ק	k
Resch	ר	r
Schin	ש	fch
Sin	ש	s
Thau	ת	th

A

2 Af

2 Affinitas quarundam Literarum re-
spectu formæ est Notanda, viz. כ, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, כ, ל, מ, נ, פ, צ, ק, ר, ש, ת.

3. Literæ Chaph, Mem, Nun, Phe & Tzad-
he quando in fine vocis inveniuntur, hanc
figuram assumunt ך ם ן ף ץ & tunc *Finales*
appellatur.

4. Quædam Literæ, præcipue ם ן ף ץ
& ן in fine Vocum scriptæ supplendi
spatij & decoris gratia dilatantur hoc
modo ם, ן, ף, ץ, ן. & hinc *Di-*
latata nuncupantur.

5. Literæ jod Dhalet & frequentius Nun
vocibus inferi solent, ideoque *Epenthetica*
appellatur.

6 Sex Literæ ם ן ף ץ ן ן Vulgo *Ehevi-*
nath dictæ, aliquando vocibus a fine ad-
duntur & propterea *Paragogica* appel-
lantur.

7. Pronunciatio Literarum, *Motus* vo-
catur, quando autem Litera non pronun-
ciatur, tunc *quiescere* dicitur. Et hinc
est quod Literæ possint distingui in *Mobi-*
les & *Quiescentes*, Quatuor Literæ ם ן ף ץ
Ehevi dictæ interdum consonarum natu-
ram exiunt & non Pronuntiantur unde *Qui-*
escentes.

centes nuncupantur, cæteræ omnes semper sunt Mobiles. Quiescentes sæpe inter se permutantur.

8. Distinguuntur Literæ ab hebræis ratione Organi quod in Homine ad earum pronuntiationem maxime confert, in *Gutturales* אהחע *Labiales* בּוּמָף (quæ duplex distinctio maximi usus est) *palatinas* גִּיכֶּךְ *Linguales* טלנח & *Dentales* שצרש. Solent etiam Literæ ejusdem Organi facile inter se permutari.

9. Distinguuntur etiam Literæ ex usu quem in Etymologia obtinent in *Radicales* & *Serviles*. Illæ ad radicem vocis pertinent, Hæ quamvis frequenter radicales sunt non tamen semper sunt tales, sed alijs etiam usibus Inserviunt. *Serviles* sunt משה וכלב איתן reliquæ semper *Radicales*, excepta ט & ד quando vicem He servilis in Hithpahel obeunt ut postea patebit.

10. Distribuntur eadem serviles in tres classes. 1. Serviunt in Principio Vocis solum ש. ל. ב. 2. In Principio & Fine duæ ד & ט. 3. in principio Medio & Fine Sex, ת. נ. י. ה. א.

SECTIO

S E C T I O II.

De punctis.

11. **PUNCTUM** appellatur quicquid in Scriptis Hebraicis conspicitur præter Literas. & sunt quæ vel. 1. moderantur sonum ut Vocales, & Schevata. 2. quæ variant pronunciationem consonantium ut Dages, Mappik & Punctum Literæ Schin. 3. quæ moderantur tonum ut Accentus. 4. quæ sunt mere critica.

12. Vocales sunt Numero decem quinque Longæ & quinque Breves.

Longæ Vocales sunt

Kametz	·	a Longum
Tzere	..	e Longum
Chireck longum	ˆ	i Longum
Cholem	ˆ	o Longum
Schurek	ˆ	u Longum

13. Kametz, Tzere & Chirek longum collocantur infra Literas, Cholem supra Literam Vau Dextrorsum, & Schurekin medio Literæ Vau. Chirek longum & cholem

Cholem nonnunquam sine Literis Jod & Vau Scribuntur, atque tunc *Defectiva* dicuntur, Rarius autem deficit Chirek quam cholem.

14. Punctum Literæ Schin Usurpatur pro Cholem quando consona immediate præcedens caret alia vocali. Et punctum Literæ Sin, usurpatur pro Cholem quando ea ipsa caret alia vocali.

15. Vocales breves sunt itidem quinque. & omnes infra Literas collocantur, viz.

Patach	·	a breve
Segol	·	e breve
Chirekbreve	·	i breve
Kametz chatuph	·	o breve
Kibbutz	·	u breve.

16. *Scheva* est Punctum quod Succedit in Locum Vocalis absentis & scribitur infra Literas. Imitatur autem sonum qui intercipitur inter duas consonas vocali destitutas, estque simplex vel compositum. Simplex scribitur Duobus punctis hoc modo *Scheva Simplex* (:)

17. Sche-

17. Scheva compositum est Scheva quod componitur cum alia Vocali brevi, & triplex est, appellaturque de Nomine illius vocalis quacum componitur

Chatephpatach	∴	a
Cateph segol	∴ ut	e Brevissima
Chateph kametz	∴	o

18. His accensetur *Patach Furtivum* cuius figura eadem est cum vocali patach, et quæ loco Scheyatis usurpatur Sub quibusdam Literis in fine vocum, quæque ante eas pronuntiatur.

19. Omnis Litera mobilis five consona, habet vocalem sibi adjunctam, aut Scheva Loco vocalis: sed sub ultimis Literis vocum, si sint mobiles, scheva non Scribitur at subintelligi debet ut **מִן דָּבָר** Excipe, si ultima Litera fuerit Chaph ut **חֶשֶׁךְ** vel 2. si præcesserit aliud Scheva, ut **אֶחָד**.

20. Puncta quæ variant pronuntiationem consonantium, sunt Tria, punctum Literæ Schin, Dages & Mappik.

Punctum Literæ Schin incumbit isti Literæ,

Literæ, vel a parte Dextra, hoc modo װ
 et notat literam istam cum adspiratione
 Sch esse Pronuntiandam) vel a sinistra, hoc
 modo װ (et docet istam Literam sine ad-
 spiratione tit 's efferri debere) ideoque
 Punctum *Diacriticum* Literæ Schin solet
 appellari.

21. Dages est punctum quod medio qua-
 rundam Literarum inscribitur & variat
 earum pronuntiationem, estque Duplex,
 Lene & Forte.

Dages Lene est punctum quod inscribi-
 tur solis sex Literis כ פ ט ב ג ד (*Begad
 kephat*) & ex illis tollit aspirationem.

22. Dages forte est punctum quod In-
 scribitur omnibus Literis exceptis quinque,
 viz. ץ ן ף ץ & ך docetque istam Lite-
 ram cui inscribitur Duplicandam esse in
 pronuntiatione.

23. Mappik est punctum quod inscribi-
 tur Literæ ך quoties in fine Vocis ali-
 cujus vocali caret & mobilis est, signifi-
 catque istam Literam Legi debere, ut
 ך .

24. Olim Dages Lenis & Puncti Mapik absentia, indicabatur, lineola transversa, Literis *Begadkephat* & He, superne incumbente, quæ *Rasbe* dicebatur, ut *לֹא תִּדְרֹשׁ* non occides *Exod. 20, 13* *וְהָיָה* fundari eam *Exod 9. 18.*

25. Puncta quæ tonum moderantur sunt accentus, qui sunt vel Tonici vel Euphonicus.

26. Tonici Accentus a quibusdam numerantur 35. Quidam eorum infra Literas, alij supra Literas, nonnulli & supra & infra Literas, Scribuntur; una etiam Lateralis est Dicitur *Pesik*. Nullam vero collocantur nisi in ultima aut penultima syllaba.

27. Officium accentuum tonicorum est, ostendere, quænam syllaba cujusque dictionis in pronuntiatione attollenda sit acciunda sit. Dictiones vero quæ tonum possident in penultima syllaba, Penultima, quæ in ultima Acutæ, illæ *לֵךְ* hæ *מֵלֶךְ* appellari solent.

28: Accen

28. Accentus aliquot tonici sunt simul distinctivi, qui orationem in sua membra distinguunt ac Pausantes vocantur. Sic E. G. *Silluk* & Punctum denotat, Illumque semper sequuntur duo puncta (:) Dicta *Soph Pasuk* finis versus. *Atbnach* & colon designat, *Rebhia* & vero & quidam alij Semicolon aut Comma indicant.

29. Lineola inter duas pluresve voces collocata *Makkaph* dicta, significat vocem priorem accentu tonico carere. Ut

אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לִי

30. Accentus Euphonicus, qui unus tantum est, *Metbeg* dicitur, Notatur Virgula perpendiculari, instar *Silluk*, infra Literam, & accedit Syllabis Dictionum prioribus, quibus moram aliquam addit, atque sic respectu Situs a *Silluck* distinguitur. ut נֶעְשֶׂה

31 Puncta critica sunt Notæ Masoretharum ad Crisin Sacram pertinentes. Ut circulus, & punctorum congeries. Circulus vel Scribitur supra voces & est indicium variantis Lectionis; ut חִיָּהִם
Vel inter ipsas voces intercedit ostendens

dens in Medio versus sententiam esse abruptam, ut Gen: 35. v. 22.

32. Sunt etiam congeries punctorum aliquot incerta de causa Literis impositæ quæ in sacro codice conspiciuntur uti Gen

33. 4 & in quibus aliquid mysterij Latere existimant Hebreæi.

SECTION III.

DE

SYLLABA.

33. **A**D constituendam Syllabam, Requiritur *Litera mobilis* sive *Consona* cum *Vocali Longa*, aut vocali brevi aliquo modo *Compensata*; & consona semper præcedit vocalem a dextra versus sinistram.

34. Consona itaque cum vocali longa Syllabam absolvit ut יָבִין jabinu.

35. Consona autem cum vocali brevi non potest absolvere Syllabam, nisi defectus ille compensetur aliquo complemento. viz. Vel i. per *Literam mobilem*.

Se-

Sequentem & expressam ut מֶרֶךְ. Vel 2. per Literam mobilem non quidem expressam sed *implicite contentam* in Litera Dagesata sequente, ut פֶּקֶד. Vel 3. per Literam mobilem *implicite contentam* in Litera sequente quæ dagesanda esset sed Dages forte recipere nequit, ut אֶתֶּן. Vel 4. Per Literam Quiescentem Sequentem ut עֶשֶׂה vel 5. per Accentum Tonicum ut אֶתֶּן. Vel 6. Per Accentum Euphonicum ut עֶשֶׂה־ faciemus.

Vocali brevi unum horum complementorum necessario addendum, ut Syllaba fit Perfecta, possunt tamen plura interdum concurrere, quomodo Syllaba quidem auctior fit, sed non perfectior.

36. Literæ אֶתֶּן [*Ehevi dicta*] quando carent vocali immediate sequente, consonæ esse desinunt, & quiescunt in vocali antecedente aut sibi inscripta, ideoque Quiescentes solent appellari. ut אֶתֶּן עֶשֶׂה.

37. Literæ mobiles junguntur vocali brevi in unam Syllabam, mediante Schevate ut פֶּקֶד.

38. Aliquando scheva connectit Literam cui subest cum sequente Litera in unam syllabam, aliquando cum antecedente: unde duplex scheva est, *Mobile* in Casu priore, *Quiescens* in casu posteriore.

39 *Scheva mobile est*, Sive Legi debet quodammodo, quando novam syllabam inchoat uti.

1. in initio Dictionis ut כִּי 2. Post vocalem Longam ut יִכְלִי hoc vero casu *Accentus Euphonicus metheg* est appendendus vocali Longæ. 3. Post vocalem brevem compensatam per *Accentum* ut לִמְנַצֵּחַ vel *Literam Sequentem* ut יִדְבַּק etiam si implicite Lateat in dages ut יִדְבַּק Scheva quiescit 1. Post vocalem brevem ut אֶרֶץ 2. Post vocalem Longam, sed fulciendam accentu tonico ut יִגְדֹּל jagorta 3 In fine vocum ut אֶתְּ בִּרְךָ .

40. *Dages Lene* Inscribitur Literis sex כֶּת בֶּר כֶּפֶת quia ex istantum potest tolli adspiratio. 1. Post Scheva quiescens in media voce ut מִלֵּךְ 2. in initio vocis, quando præcedens dictio terminatur Scheva quiescente expresso ut מִלֵּךְ הֵן vel subintel

lectio ut בְּעֵתוֹ יֵלֵךְ vel patach furtivo וְבֵיעַ
בְּרֵךְ.

3. In initio vocis 1. quando antecedit
pausa ut in initio Librorum, Capitem,
Versuum, Sententiarum. 2. quando præ-
cedens Dictio accentum Regium habet ut
וְהָיָה בְּעֵתוֹ.

4. Quoties Coniunguntur duæ Literæ
ex begadcephat.

41. Dages Forte duplicat Literam
cui inscribitur & quia vocalis illud sequi
& antecedere necessario debet ideo in
medio vocis ordinario occurrit ut עֵי
Aliquando autem Dages forte inveni-
tur in prima Litera vocis, quæ tunc in
Pronunciatione Coniungenda est cum
voce antecedente שְׂכַנְה־לָּהּ Schacenal-
lab.

SECTIO

S E C T I O IV.

D E

Mutatione punctorum in Genere.

42. **P**Ræcipua Analogiæ Grammaticæ ratio apud Hebræos dependet a *Mutatione punctorum vocalium.*

43. Ex Longis vocalibus *Kametz Tzere* & aliquando *Cholem* sunt mutabiles; Breves vero omnes.

Kametz solet mutari in *Patach*, aut *Segol*, aut *Chireck Breve*.

Tzere in *Chireck Breve* aut *Segol*.

Cholem in *Kametzchatuph* vel *Kibbutz*

44. Vocalis Brevis cum Litera mobili, si omni complimento careat, non potest Syllabam facere, adeoque debet vel plane aboleri, ut pro עֲבִירַי a עֲבִירַי

Dicimus עֲבִירַי vel debet produci in vocalem longam, ut in eodem exemplo vel debet novo complimento Supleri, ut

Dages forti in עֲבִירַי pro עֲבִירַי

45. Vocalis Longa sine accentu in eadem syllaba cum Litera mobili, habente Scheva quiescens expressum vel Subintellectum, corripitur in oppositam brevem ut **הַיִּשָּׁכֶם** pro **הַיִּשָּׁכֶם**. Omne igitur *Kametz* quod in eadem Syllaba cum schevate quiescente concurrit, nec accentu tonico vel Saltem euphónico fulcitur, est *Kametz chatuph* qua una nota a *Kametz Longo* distinguitur.

46 Concurfus ille observandus venit,
1. quando sequitur scheva quiescens expressum, ut **קָרְבָן** oblatio 2. Quando sequitur Scheva subintellectum vel sub ultima Litera vocis mobili ut **קָלִים** vel in *Dages forti* ut **קָנִי** 3. quando *Chatuph Kametz* sub Litera gutturali Loco Schevatis quiescentis collocatur ut **מִצְוָה**.

47. Vocalis longa mutabilis in antepenultima, aut ulteriore Syllaba ante accentum tonicum constituta mutatur in Scheva ut **קָרְבָן** in plurali **קָרְבָּיִם**.

48. Vocalis Longa si fit Immutabilis

& in antepenultima, aut ulteriore Syl-
 laba ante accentum tonicam constituta
 accipit accentum euphonicum Metheg,
 qui Pronunciationem quæ fertur ad
 accentum Euphonicum retardat,
 ut חֹשֶׁבֶן.

49. Literis gutturalibus מן נחמ propria sunt Schevata composita quæque
 sæpe adsciscunt Loco Schevatis simpli-
 cis.

50. *Patach furtivum* revera nil nisi cha-
 tephpatach est, quod subintelligitur in fi-
 ne sub Literis gutturalibus; quæ mobi-
 les sunt & vocali destitutæ. Quumque
 & in fine nunquam Sit mobilis, suppo-
 nitur patach furtivum Literis מן נחמ & ח
 Duntaxat, quando [r] ultimæ sunt in
 dictione, quacunque vocali Longa prece-
 dente excepta Kametz, ut חֹשֶׁבֶן יֶרֶע רִית
 2. quando penultimæ sunt in Dictione
 sequente alia litera mobili, destituta vo-
 cali ut וְלִקְחָהּ Velakaaeth.

51. Schevata composita, [quæ *Chateph*
 vocantur] in compositione Sua, a gut-
 tura

libus omnibus assumuntur loco Schevatis simplicis: & quidem pro mobili semper pro quiescente frequenter.

52. Concurrentibus duobus Schevatis simplicibus mobilibus, prius mutatur in vocalem brevem, quæ plerumque Chirek est, aliquando Patach vel Segol, ut לשמור לשמור & posterius scheva manet. At quando posterius illorum Schevatum est sub jod, plane tollitur, ut ירהי pro ירהי

53. Concurrentibus duobus Schevatis mobilibus, quorum prius est simplex, posterius compositum, mutatur Scheva prius in vocalem illam quæ in compositione posterioris schevatis occurrit ut יעפרן יעפרן. Scheva Compositum post mutationem sub præcedente Litera effectam sæpe redit ad pristinum statum, z. e. fit Scheva simplex ut יהנה יהנה. Aliquando tale Scheva compositum & vocalis præcedens ex eo orta per crasin in Patach vel Tzere contrahuntur, ut כאלהים כאלהים.

54. Concurrentibus duobus Schevatibus quorum prius est compositum, posterius simplex, prius illud Scheva Compositum abjicit Scheva servata vocali, ut כְּרִי pro כְּרִי vel abjicit vocalem suam servatam schevate ut נֶחֱפֶשֶׁה pro נֶחֱפֶשֶׁה quod in medio dictionis fieri solet, vel posterius quiescit & prius in vocalem brevem mutatur ut עֲרֵלוֹת pro עֲרֵלוֹת quod in initio dictionis fieri consuevit.

55. Vocalis brevis mutatur in oppositam Longam, quando sequens Litera deberet recipere dages forte nec tamen potest quia una est ex gutturalibus vel *Resch*. ut כִּרְךָ pro כִּרְךָ מֵאִשׁ pro מֵאִשׁ. Hæc Regula obtinet ante *Resch* Semper, ante *Aleph* Ordinario, ante *Ajin* frequenter, ante *He* raro, ante *Cheth* rarissime. Quando autem vocalis brevis non mutatur in oppositam Longam, tunc defectus iste compensari debet implicite vel explicite. Vid Num. 35.

56. Literarum Indageffabilium aliquæ absolute Tales sunt & ex eo compensationis Implicitæ amantiore, viz. *He*, *Cheth*

Cheth & *Ajin*, reliquæ nempe *Aleph* & *Resch* aliquando *Dages* recepisse reperiuntur & hinc expressam compensationem malunt. Masorethæ enim observant *Aleph* quater dageffatum esse, septies idem notarunt de *Resch*.

57. *Dages* forte interdum ex Literis Dageffabilibus excidit & nonnunquam propter euphoniā Literis Imprimitur. Propter quosdam accentus tonicos mutantur puncta, E. G. *Scheva* in vocalem propter *Athnach* ut וְיָשָׁב pro וְיָשָׁב vocales breves in Longas ut וְיָשָׁב Stetit pro וְיָשָׁב propter *Silluck*. Præterea Vero dantur quoque euphonicæ vocalium alternationes usu discendæ.

SECTIO V.

DE

NOMINE.

58. **T**RES Sunt partes Orationis Nomen, Particula & Verbum.

69. In

59. In Nomine consideranda, *Derivatio, Qualitas, Genus, Motio, Declinatio, Comparatio, Regimen & Mutatio.*

60. Nomen derivari solet a voce primitiva quæ Radix dicitur & Ordinario verbum est constans tribus Literis, quæ Radicales appellantur. Literæ quæ ad formationem accedunt *Serviles* dicuntur suntque sex 'תנת heemanti. Nomina interdum Radicis rationem habent & verbo dant originem, ut זין *Auris* hinc זין auribus percipit.

61. Qualitas nominum est ex qua distinguuntur in *Substantiva*, & hæc tam *Propria* quam *Appellativa*, & *Adjectiva*, quo etiam pertinent *Gentilia* & *Numeralia*.

62. Genus est quadruplex, *Masculinum, femininum, commune & Epicœnum* neutrum nullum est, sed id ordinario exprimitur per femininum. Masculina sunt partim *Significatione*: propria *Virorum, Virilium officiorum, populorum, fluviorum, Montium, Mensum.* partim *Terminatione* pleraque in Literam radicalem aut in serviles *Jod Mem vel Nun* excluduntur.

Ita etiam dignoscuntur nomina foemini generis, Sciz vel Significatione, propria *Mulierum, Muliebrum Officiorum, Regionum, Urbium, Membrorum Animalis* presertim geminorum; vel *Terminatione*, desinentia Sciz. in *Heservile & Quiescens* procedente *Kametz & Accentu Tonico*.
N. B. Numeralia Cardinalia a Tribus ad Decem inclusive, sub terminatione muliebri masculina sunt, sub virili faeminina,

63. *Communia* sunt Numeralia a Viginti ad Centum inclusive. aliaque nomina nonnulla usu potissimum observanda.

64. *Epicaena* quæ sub uno Genere utrumque sexum complectuntur eorum genus ex Terminatione fere agnoscitur.

65. *Motio* est Adjectivorum & quorundam Substantivorum ad distinctionem Sexus, ex Masculino in Faemininum, additis terminationibus Faemininis, ut
 טוב, טובה, *Bonus Bona*

66. *Declinatio* Nominum Hebraicorum fit addendo singulari Terminationem plura-

pluralem vel dualem. *Casus* proprie Nulli, nam *Genitivus* e *Construptione* deprehenditur, (*De qua Postea,*) *Dativus* per *Lamed*, *Accusativus* per אֶת exprimitur, *Ablativus* per מִן vel מֵ *De, e,* vel *Ex.*

67. *Terminatio pluralis* est gemina. *Masculinorum* quidem in ם' exit טוב טובים *bonus boni.* *Fœmininorum* in ות definit אֶת אותות *signum signa.* *Dualis Numerus* differentiam *Generis* non connotat & in ם' terminatur ut יום ימים.

68. Hi tres numeri non omnibus nominibus æque conveniunt, sunt enim quædam singularia tantum, uti *Propria,* 2. *Metallorum,* 3. *Liquorum,* 4. *Virtutum* ac *Vitiorum.* *Pluralia* tantum ut *Nomina* *Ætatum.* *Dualia* tantum quæ res natura vel arte geminas notant.

69. Quædam *Nomina Masculina* pluralem habent *Terminationis Fœmininæ* ut אֶבֶר אֶבֶרֶת. Quædam e contrario *Fæ-*

Fæminina habent Terminationem Masculinam ut אֵלָה אֱלִים

70. *Gradus Comparativus* fit per particulam מ vel מִין Præ ut טוֹב מִשָּׁמֶן Præ ut bonum præ oleo i. e. *Melius*.

71. *Superlativus* fit in Adjectivis 1. Repetitione ut רַע רַע *Malum Malum* i. e. *Pessimum*. 2. Per Literam ב ut גִּדּוֹל בְּעַנְקִים *Magnus Inter gigantes* i. e. *Maximus*. 3. Quando Adjectivum Substantivo jungitur & utrique Articulus præfigitur ut הַהָר הַטּוֹב הַיָּדֵה *Mons Bonus iste* i. e. *Optimus*. 4. Quando additur vox מאד valde, ut טוֹב מאד *Valde Bonus* i. e. *Optimus*.

72. In Substantivis intelligitur Superlativus 1. Cum idem secum construitur ut *Servus Servorum*. 2. Quando construitur cum voce synonyma ut *Tenebra Caliginis*. 3. Quidam volunt Superlativum intelligi in Substantivis quando ijs additur Nomen Dei, ut *Cedri Dei*. i. e. *Altissima*.

issima. 4. Quando vox *Fœminina*
in ך definens, augetur ך Paragogico
יְשׁוּעָה *Maxima Salus.*

73. Quando duo substantiva ita concurrunt ut posterius in genitivo reddendum sit, velut *Domus Dei*, *Pisces maris* &c. Dicuntur ea hebræis esse in *Regimine*, vel *Statu* constructo. Prior vox appellatur *Regens* posterior *Recta*, prior sæpissime propterea mutationem aliquam subit, posterior nunquam. Quem statum *Regiminis* aliquando adjectivum cum substantivo, vel substantivum cum Infinitivo vel duo substantiva inter quæ particula intercedit, experiuntur.

74. Mutatio Nominum ultimo loco consideranda est, & quoniam maximi est momenti, ejus spectandæ sunt tum Causæ tum Leges.

75 Mutantur Nomina ob duas causas, *Accentum tonicum* & *Regimen*.

Accentus tonicus mutationi causam dat, quando ob *Incrementum* fini vocis accedens, priorem Locum deserit: quod fit quum illum ad se trahit, 1. *Terminatio Fœminina* ut רַחֵם רַחֵם. 2. *Terminatio*

tio Pluralis ut דְּבָרִים דְּבָרִים 3. *Affixum*
ut דְּבָרִי דְּבָרִי. Tunc enim sæpe vocales
Longæ mutabiles antepenultimæ fiunt
ante accentum tonicum & propterea
mutandæ, juxta § 47.

Sed *He Paragogicum*, quod per *Ka-*
metz fere jungitur nomina semper re-
linquit penacuta, qua nota ab *He* Fœmi-
nino Nominum discernitur.

Regimen mutationi causam dat quia
Utraque vox quæ in *Regimine* est, fere
quasi pro una habetur respectu Significa-
tionis connexæ, unde & vox recta con-
siderari potest tanquam *Affixa* voci *Re-*
genti. Hinc vero *Regentis* accentus sæ-
pe perit, & pronuuciatio vocis *Regentis*
acceleratur ad vocem Rectam, ac si hæc
ultimam syllabam ejus constitueret.

Sæpius tamen accentus tonicus vocis *Re-*
gentis manet, sed ut vix alia ejus habea-
tur ratio quam absentis, Nisi vel necessitas
ad conservationem vocalis Longæ vel se-
quentis accentus dignitas, vel sensus evi-
dencia præsentis usum postulet.

76. Voces Fœmininæ in *He* termina-
tæ si Recipiant incrementum in fine,
ati *Affixa*; vel si in *Regimine* uti re-
gen-

gentes, occurrant, mutant *be* Foemini-
um in ת & *Kametz* præcedens in Pa-
tach, ut צָרָה צָרָתוֹ *Angustia*. יֵפֶת מִדָּאָה
(pro יֵפֶת), *Pulchra aspectu*.

*Eadem mutatio occurrit ante Termi-
nationem Dualem, ut שִׁפְתַּי Labia a*
שִׁפְתָּי. & ante He Paragodicum.

77. *Terminationes ים & ים* quoties-
cunque *Affixa* recipiunt, aut in *Statu Re-*
giminis occurrunt, *Mem* una cum Puncto,
vel Punctis, abjiciunt, & ad indicium
Numeri Majoris, Servant *Jod*, quod in
casu priori live in affixione, quiescit, vel
moveatur, prout affixi connexio id exi-
git; posteriori casu autem, five in *Re-*
gimine semper quiescit in Tzeri, ut
שְׁדֵי תוֹרֵי אָזְנֵי ordines auri, a תוֹרֵי שְׁדֵי
uְּבֵרֵי מִמֶּנִּי ubera matris meæ Pro שְׁדֵי Ter-
minatio pluralis וְ ante affixa om-
nia excepto *Mem* & *Nun*, *Jod* sibi ad-
jüngit post *Thau* utי שִׁפְתוֹתַי a
שִׁפְתוֹתַי .

78. *Terminatio singularis ה*, in *Re-*
gimine uti dictio regens constituta, mutat
segol in tzeri, ut מַחֲנֶה אֱלֹהִים *Castra*
Dei

Dei pro מַחֲנֶה. Eadem terminatio ante incrementum *Finale* plane perit tam quod ad *Literam* quam quod ad *Vocalem* attinet. vox הָ os, in regimine & ante affixa in פֿ mutatur.

79. *Kametz* & *Tzere*, quum sunt mutabiles, in *Penultima Syllaba Dictionis Regentis* consistere nequeunt, sed mutantur in *Scheva* ut דָּגִי וְזֵימָה *Pisces Maris* pro דָּגִי כְּלִי־מִית *Instrumenta mortis* pro כְּלִים.

80. *Kametz* in *Syllaba ultima Dictionis Regentis*, mutatur in *Patach*. Excipitur terminatio *fæminina* תָּ, uti מִנְתָּה כֹּסֶם portio calicis eorum.

Tzere etiam in *Syllaba ultima Dictionis Regentis* mutari solet in *Patach*: sed excipiuntur nonnulla.

81. *Tzere finale* mutatur in *Scheva*, quando voci accedit *Incrementum finale* quod accentum deducit siquidem *Syllaba penultima* desinat in *Cholem Immutabile* uti עֹלֶלָה עֹלֶל *Consiciens*, vel in *Literam*

ram Mobilem ut אֵלִים אֱלִמִּים, *Mutus muti*. Excipiuntur tamen nonnulla.

Duo vocabula בֶּן *Filius* & שֵׁם *Nomen* cum affixis quibuscunque ammittunt tzere, succedente schevate, ut בְּנֵי *Filius* ejus שְׁמוֹ *nomen* ejus, in plurali numero autem ita formantur Sciz. שְׁמוֹת בְּנֵים.

82. *Chireck longum* in fine Vocis quæ habet formam פֶּתִי quando voci accedit incrementum finale quod Accentum deducit, Jod suum amittit ut Syllabam sequentem inchoare possit, & quia Jod amissio vocalis brevis fit, nec Syllabam ita potest constituere, in *Kametz* mutatur, quod in duali ac plurali fieri solet, ut פֶּתִי a פֶּתִים.

Quando ejusdem formæ vocabulo affixum accedit, deducens accentum, *Chireck* breve in *Scheva* mutatur, ut פֶּרִי fructus ejus a פְּרִי. Ex concursu duorum Schevatum *Chireck* quidem ordinario nascitur, aliquando autem segol & *Kametzcatuph*.

Chireks

Chirek longum *in fine* vocum quæ non habent formam פִּקִּי & in pluralem flectendæ sunt, aliquando plane perit ut עֲבָרִים *Hebræi* a עֲבָרִי aliquando manet et accipit Dages forte ut נִקְיִים a נִקִּי.

83. *Cholem* in fine vocum quibus *Simile incrementum* accedit manere solet invariatur. Dantur tamen exceptiones.

84. Nomina Fæminina in יֵת terminata, in plurali id mutant in יוֹת ut מַאֲבֵית ut מַאֲבֵיֹת quæ desinunt in יֵת id in plurali mutant in יוֹת ut מַלְכֵית regnum מַלְכֵיֹת regna.

85. *Patach Finale* in vocibus quibusdam *Monosyllabiciis* quum in *Pluralem* vel *dualem* flectuntur, in Kametz mutatur, ut שָׁרִים a שָׁר: quum *Affixi* recipiunt, manet sequente Dages forti, ut קָיִים *Linea eorum* a קִי.

Patach Finale in vocibus *Formæ* פִּקִּי, in plurali Numero mutatur in Kametz, vel manet sequente Dages forti:
at

at in Statu *Affixionis* patach in Scheva
mutatur, ut *רֶבֶשׁ* mel meum a *רֶבֶשׁ*.

Patach finale vocum in 2 terminatarum
in Statu regiminis, mutatur in Tzere ut
גַּי vallis a *גַּי*. At Vox *חַי* vita quoties
de Vero Deo dicitur, invariatur manet
uti *חַי יְהוָה וְחַיִּינְפֶשֶׁךְ* vita *Jehova* & vi-
ta anima tua. 2 Reg. 2, v. 2. vel ut alij
reddunt per vitam, &c.

86. Nomina in quorum ultima Sylla-
ba segol est, in pænultima vero segol
Tzere vel Cholem vocantur *Segolata*.
Quando autem in singulari numero
voces Regentes occurrunt, manent in-
variata ut *יֶרֶךְ חֲטָאִים*. Sed si illa
nomina *Segolata* ex singularibus *Pla-*
ralia fiant, utrumque segol amittunt
substituto in prioris Locum Schevate
in Locum posterioris Kametz, Uti
בְּנֵי fit *בְּנֵי*.

Nomina *Segolata*, quæ in Pænultima
syllaba, Tzere vel Cholem habent
אֶרֶץ & *קֹדֶשׁ* si flectantur in Duali
numerus, vel Fœmininum genus, aut
Affixa recipiant, mutant sægol aut
cariu

vicarium *Patach* (ut סַלַע) ultimæ Syllabæ in *Scheva* quiescens: quare (juxta 45.) Vocales Longæ præcedentes in breves mutantur. *Tzere* sub gutturalibus in *Segol* ut אַבְלָם luctus eorum ex אָבִי. Alias in *Chireck* breve ut בְּמִצְחוֹ. In fronte ejus a מִצָּח. *Cholem* in *Kametz*-*batnph* utי קִדְשׁ a קִדְשׁ *Sanctitas*; vel *Kibbutz* ut נִדְלוֹ a נִדָּל *Magnitudo*.

Nomina *Segolata*, quæ in pænultima quoque *Segol* habent aut vicarium *Patach*, utramque vocalem brevem in *Scheva* mutant: ex quorum *Schevatum* concursu *Chirek* breve nascitur utי בְּרִיָּים genua a בְּרִיָּה. Verum pro *Chireck* accipiunt *Patach* nomina illa *Segolata*, 1 quorum prima *Litera* est *Gutturalis*, 2 quorum *Media* est *gutturalis* vel *Resh* 3 quæ *Longiora* sunt & ante formam *Sægolatam* *Literas* aut *Literam* habent utי מוֹלֶדֶת cognationem meam a מוֹלֶדֶת. 4 Quædam voces usu discendæ.

Segol finale vocum quibus accedit
He.

He paragogicum, in Scheva mutatur ut
 נֶגְבָּה a נֶגֶב meridies.

87. Nomina formæ פִּיד & פִּיד quando accipiunt *incrementum Finale* deducens accentum, vel quando in *Regimine* sunt mutantur in פִּיד & פִּיד, ita ut *Fod* & *Vav* antea mobiles Literæ, quiescentes fiant. Uti זֵיתָא oliva tua a זֵית . בית הַיֵּין . Ita אֹנֶה & בית a בית .

At quando illis nominibus *He paragogicum* accedit, secunda vocalis tantum in Scheva mutatur, ut הַבֵּיתָה in Domum a בית .

88. Nomina formæ פִּיד, פִּיד, vel פִּיד in plurali Literas *Fod* & *Vau* Mobiles faciunt, addito Kametz & præcedente Schevate uti עִיר Urbs in Plurali עִירִים Lebes in Plurali לֵבִים שׁוֹר bos שׁוֹרִים aliquando tamen, Legimus עִירִים jud: 10 v. 4. & רִדִּים 2 Reg: 10. v. 7.

89. Nomina *Forma* פִּקְדָּה (& ita dispositas radicales habentia uti in illa voce,) in plurali Scheva Mutant in Kametz

Ametz, & vocalis Brevis Chirek Mutatur in Scheva. utי אמרה in Plurali שמחות שמחה אמרו.

Aliæ mutationes vocum tum respectu Literarum tum Punctorum in Scriptis Hebraicis occurrunt quas usus ostendet.

90. Numeralia cardinalia, ut Duo Tres &c, in Regimine & Conjunctione singularem rationem sequuntur. Ita dicitur שנים חדשים *duo Menses* & שני חדשים in regimine, & res numerata a duobus ad numerum denarium postulat ut in Plurali efferatur: supra decem in Singulari, וּמֵאָת שָׁנָה.

SECTIO VI.

DE

PARTICULA.

91. **P**ARTICULA Hebræis appellatur quodcunque nec Nomen nec Verbum est. **E**

92. Particulæ sunt vel *Declinabiles* uti pronomina, vel *Indeclinabiles* uti Adverbia, Præpositiones, &c.

93. Pronomina sunt vel separata vel affixa, Separata, quæ per se vocem Constituant sunt

I. Personalia

1. Pers. Com.	{	Sing.	אֲנִי ego
		Plur.	אֲנִיחֵנוּ nos.
2. Pers.	{	Masc. Sing.	אַתָּה, tu
		Plur.	אַתֶּם vos
	{	Fœm. Sing.	אַתְּ, tu.
		Plur.	אַתֶּן, vos
3. Pers.	{	Masc. Sing.	הוּא ipse.
		Plur.	הֵם ipsi.
	{	Fœm. Sing.	הִיא ipsa.
		Plur.	הֵן ipsæ.

II. Demonstratiua, uti הֵן hic, הִיא hæc, הֵן illic.

III. Relativum, הַזֶּה, qui, quod in omni numero & genere manet invariatum.

IV. Interrogativa, ut *מי* quis? *מה* quid?

94. *Affixa* sunt hæc & accedunt per puncta hic exhibita nominibus Singularibus.

1 Pers. com.	{	Sing.	י per (·)
		Plur	ני per (..)
2 Pers	{	Sing.	{ Masc. י per (·) mobile
		Fæm.	י per (..)
	{	Plur.	{ Masc. ׀ per (·) quiescens.
		Fæm.	י per (·) quiescens
3 Pers.	{		Masc. י per cholem
		Sing.	{ Fæm י per (·)
			{ Masc. ׀ per (·)
		Plur.	{ ׀ per (·)
			{ Fæm. י per (·)

Ita e. g. *דבר* hæc affixa recipit & hanc significationem habet.

דברי	Verbum meum.
דברנו	Verbum nostrum.
דברך	Verbum tuum, Masc.
דברך	Verbum tuum, Fæm.
דברכם	Verbum vestrum, Masc.
דברכן	

דברְכֶּךָ	Verbum vestrum, Fœm.
דברְךָ	Verbum ejus, Masc.
דברָהּ	Verbum ejus, Fœm.
דברָם & דברָמוֹ	Verbum illorum.
דברָן	Verbum illarum.

Affixa vero quæ nominibus pluralibus dualibus accedunt hæc sunt.

1 Pers. com.	{ Sing. י per (·)
	{ Plur. נִי per (··)
2 Pers.	{ Masc. ךְ per (·)
	{ Fœm. ךְ per (··)
	{ Masc. ךְ per (··)
	{ Fœm., כִּי per (··)
3 Pers.	{ Masc. ךְ per (·)
	{ Fœm. ךְ per (··)
	{ Sing. & Plur. Masc. ךְ per (··)
	{ Masc. ךְ per (··)
Plur: { Fœm. ךְ per (··)	

En illa, uti voci plurali דברִים accedunt, Jod ubique ad indicium numeri pluralis manet.

דברִי	Verba mea.
דברֵינוּ	Verba nostra.

דברֵינוּ

דְּבָרֶיךָ *Verba tua, masc.*

דְּבָרֶיךָ *Verba tua, foem.*

דְּבָרֵיכֶם *Verba vestra, masc.*

דְּבָרֵיכֶם *Verba vestra, foem.*

דְּבָרָיו *Verba illius, Masc.*

דְּבָרֶיהָ *Verba illius, foem.*

דְּבָרֵיהֶם *Verba illius, illorum vel
illarum.*

דְּבָרֵיהֶם *Verba illorum, Masc.*

דְּבָרֵיהֶן *Verba illarum, foem.*

Pro affixo ו per Cholem, interdum רָוִי
adhibetur, ut אֲוִירָוִי *lux ejus.*

Tria hæc אָב Pater, אָח Frater, חָם
Socer, ante affixa & in regimine Jod fi-
bi adjiciunt, uti אָבִיךָ Pater tuus,
כִּנְעָן אָבִי Pater Canaanis.

95. *Particula indeclinabiles dividuntur
eodem modo in separatas & Inse-
parabiles.*

97. *Separatæ aliquando affixa recipi-
unt: & inter eas quædam recipiunt af-
fixa more Singularium nominum quædam
more*

more *Pluralium*. quædam more *Singularium* & *Pluralium* & quædam alijs modis.

97. Plurale affigitur per (״) hisce Particulis את cum & את nota accusativi כל *omnis* עם *cum* ut עמני

98. ַ Aliquando pro ך affumitur ut הַיְנִי.

99. Quædam particulæ (accedente affixo) mutant vocalem suam brevem in oppositam longam. ut עלִי עלִי.

100. את Nota *Accusativi* ob affixum mutat Tzere in Cholem, ut אתִּי *illum*: quando significat *cum*, mutat Tzere in Chirek breve, sequente Dages forti ut אתִּי *cum eo*.

מִן affixa recipiens sæpe hoc modo mutatur, ut in voce מִמֶּךָ *ex te*.

101. *Particula Inseparabiles* sunt quædam Literæ consignificativæ vocibus præfigi solitæ, unde præfixa appellantur. sunt autem hæ מִשֶּׁה וְכָלֹב *Mosche vechaleb* dictæ.

102. *Litera* מ quæ significat, *a, de, ex:*

ex, pra, præfigi solet per Chirek breve
 sequenti dages forti utי מלך a regnando.

At si sequens Litera Gutturalis aut
 Resb sit nec Dages recipere queat,
 Chirek breve mutatur in oppositam lon-
 gam Tzere, ut וַיֵּאמֶר a viro מרוב ex
 multitudine.

Aliquando per Scheva præfigitur:
 quod si aliud Scheva sequatur, prius in
 Chirek mutatur, ut ימי a diebus, aut in
 Patach ob sequens Chatephpatach
 מִחֲמַצִּית præ butyraceis.

103. ו, qui, qua, quod, præfigitur per
 (ו) sequenti Dages forti ut וַיֵּרֶד quod de-
 scendit, interdum etiam per patach ut
 וַיִּלְמַד quod si sequens Litera Dages re-
 recipere nequeat, *Implicite* facta credi-
 tur compensatio, ut וַיִּדְרֶה qui fuit aut Pa-
 tach in (ו) mutatur, ut וַיִּאמֶר quod tu. Oc-
 currit וַיִּהְיֶה quod ipse Eccl 2. v 22. &
 וַיִּהְיוּ quod ipsi Cap. 3. v. 18.

104. ה Duplex est, *Demonstrativum* &
Interrogativum (ה) *Demonstrativum*
 (quod *emphasin* voci addit) præfigi-
 tur

Si sequens Litera sit *Resch* vel *Aleph* tunc Patach semper mutatur in *Kametz* ut *וְהָאֵלֶּף*. Si sequens Litera sit (y) Patach ordinario Mutatur in *Kametz*. Si vero Litera sequens sit *He* vel *Cbeth* patach manet & subintelligitur compen-
satio Implicita ut *וְהָאֵלֶּף הָאֵלֶּף*.

Si (ה) præfigitur vocibus plurisyllabis, quæ ab *He, Cheth, vel Ajin*, iisdemque *Kametzatis*, incipiunt, præfigi solet per (◌◌) non sequenti *Dages* forti, quod subintelligitur, ut הָעִיר *Urbes*. Ante *Cheth Kametzatum* etiam in vocibus *Monosyllabicis* (ה) per (◌◌) præfigitur הָךְ *visus*.

105. ה Interrogativum præfigitur
per Scheva compositum ut הֲאֵלֶּיךָ an de?
Non raro tamen imitatur punctatio-
nem He demonstrativi Sciz (1) Ante Li-
teras Schevatas, Interdum, ut הֲהִיא an
tunica? (2) Ante gutturales semper, ita
tamen, ut vocalis Brevis, non mutetur
in longam utי הֲאֵלֶּיךָ an tempus?

106. Literæ וכלב *Vechaleb* dictæ, præfigi solent per Scheva, ut בְּרִשִׁית *In Principio*, כָּכָל *juxta omne*, לְעוֹלָם *In Saculum*, וְכָל *Omnes*.

At *Vau* per *Kametz* præfigi solet interdum *Vocibus Monosyllabicis*, & bisyllabicis si *Penacuta* sint, Uti וְסוּס *Equis* וּפְתָן *Draco*: quamvis si plures similes voces concurrant, id in quibusdam negligatur, ut גִּדּוֹל וְרַב וְרָם *Magnus Multus & Procerus*.

Ante Literas *Labiales* וּו *Schureck* accipit ut וּמַמְרָא *Mamre*, et ante aliud Scheva ut וּנְרַבְּנָה *exaltabimus*

Lamed quoque ante voces *Monosyllabicas* & *Bisyllabicas* *Penacutas* ordinario *Kametz* habet, Et quidem semper quum sunt *Infinitivi*, utי לָמוּת *ad moriendum*.

107. *Beth* *Caph* & *Lamed* ante voces *Monosyllabicas* & *Bisyllabicas* *penacutas*, si sint *Pronomina* separata *Kametz* habent ut לָזֶה *huic*. כִּזֹּת *sicut hoc*.

108 *Beth* & *Lamed* ante *Affixa* (exceptis

ceptis ' , ך , & ם) etiam *Kametz* possi-
dent ut לָכֶם *vobis*.

Caph autem ante affixa *Kametz* qui-
dem habet at inferere solet Syllabam
כֹּמֹנִי ut כֹּמֹנִי ficut ego.

109. *He Demonstrativum* quando ip-
si præfigitur *Beth Caph & Lamed* sæpe
extruditur, & puncta sua concedit Li-
teræ præcedenti, ut בַּשֵּׁבֶט *Baculo* pro
בְּהַשֵּׁבֶט .

Ita & *He Characteristicum infinitivo-
rum*, solet aliquando a *Beth & Lamed*
extrudi utי לִשְׁתִּית pro לְהִשְׁתִּית *Ad ponen-
dum*.

SECTIO VII.

D E

VERBO PERFECTO.

110. **V**ERBUM est vel *Perfectum*
vel *Imperfectum*. Verbum per-
fectum constat ex tribus Literis radica-
libus, quæ debent esse omnes mobiles,

& semper præfentes per omnes conjugationes.

111. Conjugationes sunt septem Kal, Niphal, Pihel, Pyhal, Hiphil, Hophal, Hithpahel. Quæ omnes excepta Kal, denominantur ab antiquo paradi-gmate
לִּיפְּהֵל.

112. Tempora sunt quinque *Præteritum*, *Participium* (sive *Præfens* sive *præteritum*) *Infinitivus*, *Imperativus* & *Futurum*.

Personæ sunt tres. Genus triplex *Masculinum*, *Fœmininum* & *Commune*. Numerus geminus *Singularis* ac *Pluralis*.

113. Paradigma est לִּיפְּהֵל & est tertia persona præteriti Kal primæ Conjugationis, ipsum Thema sive *Radicem* exhibens, accentus autem tonicus adhæret vocali secundæ radicalis.

114. Quæcunque Literæ præter Tres illas Radicales accedunt sive ab initio sive a fine, *Serviles* sunt. Illas *Præformantes* vocamus, istas *Afformantes*. Qua
nomen

Nomenclatura a *Præfixis* & *Affixis* distinguuntur.

115. Præformantes sunt, Literæ feruiles, ab initio Verbo accedentes, quæ Conjugationum ac temporum, (in futuro etiam personarum, generum, ac Numerorum) distinctioni Inserviunt, Tales sunt (1) Conjugationis *niphal*, (2) conjugationum *Hiphil* & *Hophal* itemque *infinitivi* ac *Imperativi* *niphal*; (3) Conjugationis *Hithpabel*; (4) participiorum extra *Kal* & *Niphal*; Et denique (5) Futurorum, (6) enim notat primam pers. Sing. Communis generis. (7) secundam in utroque genere ac numero; nec non tertiam Fem. in utroque numero. (8) tertiam Masc. in utroque Numero. (9) primam Plur. Com. Gen.

Præformantes præfiguntur per *Scheva*. Et si duæ præfiguntur, *Scheva* prius in vocalem brevem mutatur.

116. Si *Præformans* præfigatur Literæ *Nun* characteristicæ Conjugationis *niphal* *Nun* perit & compensatur per *Dages* ut *נִפְּחַל* pro *נִפְחַל*. Similiter in *Hithpabel*, Litera *ת*, secunda nempe Syllabæ *תִּתְּפַחַל* vel *תִּתְּפַחַל*, sequente Litera e-

jussu
per
seri
I
quer
mut
pro
tion
pund
figit
II
les a
narum
ni In
Sylla
Incho
E qu
vendi
tantum
præce
consti
modo
119
jussu

jusdem organi, utי, sæpe abjicitur, & per *Dages* forte Literæ sequenti inferitur uti, אַתָּה pro אַתָּה .

117. Aliquando eadem Litera ט sequente Litera Sibilante ך vel ם, permutat cum ea Locum suum, utי סַבֵּל pro יסַבֵּל . *He Characteristica* conjugationis aut Temporis expellitur una cum puncto suo quum alia præformans ei præfigitur, ut יצִלֶה ab הַצִּלֶה .

118. Afformantes sunt Literæ Serviles a fine Verbo accedentes, quæ Personarum, Generum, Numerumque Distinctioni Inserviunt: suntque Syllabica, quæ Syllabam per se Constituunt, aut Saltem Inchoant, ut ת, ת, ת, ת, ת, ת, ת, ת. E quibus solæ ם & ך accentum sibi vendicant: vel *Asyllaba* quæ partem tantum Syllabæ absolvunt, & Litera præcedente opus habent ad Syllabæ constitutionem; sunt autem tres solummodo, viz. ך, ם & ן.

119. Participia declinantur & mutantur

tur uti nomina, uti פִּיקֵר Visitans
פִּיקְדִים visitantes.

De prima Conjugatione Kal.

120. Hæc prima Conjugatio activa dicitur קָל i. e. Levis, tum *Scriptione* caret enim signo Characteristico (ut Reliquæ) tum *Significatione* quæ simplex est, & continet verba activa & neutra. Tertia persona præteriti, Masc. g. hujus Conjugationis est radix, & habet sub prima radicali (·) sub Secunda (-) aliquando (·) rarissime appositum (·) ut קָלִיִּם visitavit, קָלִיִּם Senuit קָלִיִּם Parvus fuit.

121. Vocalis secundæ radicalis in participio præsentis est Tzere in Infinitivo, imperativo & futuro, Cholem, pro Cholem autem aliquando Patach in Verbis Neutris, & quorum ultima aut penultima radicalis gutturalis est. Quomodo vero in alijs se res habeat, paradigma hic exhibitum verbi perfecti קָלִיִּם satis edocebit.

Para-

Paradigma Verborum Perfectorum.

I. KAL.

Præteritum.

f. Plural. m.	f. Sing. m.	
Com. פָּקְדוּ	פָּקְדָה פָּקַד	3
פָּקְדוּם פָּקְדוּן	פָּקְדָה פָּקַד	2
Com. פָּקְדוּנִי	Com- פָּקְדָהּ פָּקַדְתִּי	1

Participium Præsens.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
פֹּקְדִים פֹּקְדוֹת	פֹּקֵד פֹּקְדָה
	פֹּקְדָה פֹּקְדָה

Participium Præteritum.

פִּקְדוֹת פִּקְדִים	פִּקְדָה פִּקַד
---------------------	-----------------

Infinitivus.

Constructus.

לִפְקֹד

Absolutus.

פָּקַד

Imp.

Imperativus.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
פִּקְדוֹנָה	פִּקְדוּ	פִּקְדִי	פִּקְדֵּךְ

Enturum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
תִּפְקְדֶנָּה	יִפְקְדוּ	תִּפְקְדֵךְ	יִפְקְדֵךְ 3.
תִּפְקְדֶנָּה	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדִי	תִּפְקְדֵךְ 2.
Com.	נִפְקְדֵךְ	Com.	אִפְקְדֵךְ 1.

*De Conjugatione*II. *NIPHAL.*

Niphal est Passiva Conjugationis *Kal*, & nomen habet a forma, præteriti & participij Character est נ.

Imperativi & Infinitivi, ה sequente Dages forti. Præter significationem passivam habet aliquando Significationem *Reciprocam* vel *frequentativam* vel *Neutrale*.

Præteritum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
Com.	נִפְקְדוּ	נִפְקְדָה	נִפְקְדָה 3.
	נִפְקְדֶתֶם	נִפְקְדָה	נִפְקְדָה 2.
Com.	נִפְקְדֶנָּה	Com.	נִפְקְדָה 1.

Par

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
נִפְקְדוֹת	נִפְקֵד
נִפְקְדִים	נִפְקֵדָה
	נִפְקְדָה

Infinitivus.

הִפְקֵד

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִפְקְדוּהָ	הִפְקֵד
הִפְקְדוּ	הִפְקְדִי

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִפְקְדוּהָ	יִפְקֵד 3.
הִפְקְדוּ	הִפְקְדִי 2.
Com. נִפְקֵד	Com. אִפְקֵד 1.

De Conjugatione

III. *PIHEL.* ejusque passiva *PYHAL.*

Hæc 3^{tia} Conjugatio a forma dici-
tur

tur *Pihel*, habetque Characterem Dages forte secundæ radicali Impressum. Ejus significatio est Activa & Simul Intensiva, Sic פָּקַד vehementer, acurate continuo, crebro visitavit. Aliquando Contraria ut peccavit in *Pihel* expiavit. Ad hanc conjugationem pertinent Tetra vel Pentagrammata, nihilque habent novæ Difficultatis nisi Loco Dages, Literam expressam. Ejus passiva est *Pihel* quæ per *Kibbutz* & patach fere ab Activa discernitur.

Præteritum PIHEL.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
Com.	פָּקְדוּ	פָּקְדָה	פָּקַד 3
	פָּקְדוּם	פָּקְדָת	פָּקְדָת 2
Com.	פָּקְדוּ	Com.	פָּקְדָתִי 1

Participium.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
מִפְקְדוֹת	מִפְקְדִים	מִפְקְדָה	מִפְקֵד
		מִפְקְדָת	

Infinitivus.

פִּקֵּד

Imperativus.

f. Plur. m.

פִּקְדוּ

פִּקְדוּ

f. Sing. m.

פִּקְדִי

פִּקֵּד 2.

Futurum.

f. Plur. m.

תִּפְקְדוּ

יִפְקְדוּ

תִּפְקְדוּ

Com.

נִפְקְדוּ

f. Sing. m.

תִּפְקֵד

יִפְקֵד 3.

תִּפְקְדִי

תִּפְקֵד 2.

Com.

אִפְקֵד 1.

IV. *PRHAL.*

Præteritum.

f. Plur. m.

Com.

פִּקְדוּ

פִּקְדוּ

Com.

פִּקְדוּם

f. Sing. m.

פִּקְדָה

פִּקְדָה

Com.

פִּקֵּד 3.

פִּקְדָה 2.

פִּקְדָהּ 1.

Par-

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מִפְקָדִים	מִפְקֵדָה
מִפְקָדוֹת	מִפְקֵדָה

Infinitivus.

פִּקֹּד

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
יִפְקֹדוּ	יִפְקֹד
תִּפְקְדוּ	תִּפְקֹד
נִפְקֹד	נִפְקֹד
Com.	Com.

De Conjugatione

V. HIPHIL *Ejusque Passiva* **HO-PHAL.**

Quinta Conjugatio Hiphil Significa-
tioni *Kal*, ut plurimum addit, *Fecit* vel
Declaravit, sicque Actio Transit ad
tria: ut *Fecit te comedere Mannam*, &
prop-

propterea Conjugatio transitiva appellatur Character est ה Præfixum, & Chirek Longum vel Tzere Interpositum inter secundam & tertiam Literam Radicalem.

Passiva Hophal sub Literis Characteristicis habet Kametz Chatuph vel Kibbutz.

Præteritum HIPHIL.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

Com. הפקידו
הפקודים

3. הפקיד הפקידה
2. הפקודת הפקודת

Com. הפקדני

1. הפקודתי

Participium.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

מפקידים מפקידות

מפקיד מפקידה
מפקדת

Infinitivus.

Constr. להפקיד

הפקד

Im-

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִפְקִידוּ הִפְקִידֶה	הִפְקִיד הִפְקִידִי

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
יִפְקִידוּ יִפְקִידֶה	יִפְקִיד יִפְקִידִי
תִּפְקִידוּ תִפְקִידֶה	תִּפְקִיד תִּפְקִידִי
Com. יִפְקִיד	Com. יִפְקִיד

VI. HOPHAL.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִפְקִידוּ הִפְקִידֶה	הִפְקִיד הִפְקִידִי
Com. הִפְקִידוּ	Com. הִפְקִידִי

Participium.

f. Plural. m.	f. Sing. m.
מִפְקִידִים מִפְקִידוֹת	מִפְקִיד מִפְקִידָה
	Com. מִפְקִיד

Infinitivus.

הִפְקֹד

Enturum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
הִפְקֹדוּ	יִפְקְדוּ	תִּפְקֹד	יִפְקֹד 3.
הִפְקֹדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדִי	תִּפְקֹד 2.
Com.	נִפְקֹד	Com.	אִפְקֹד 1.

*De Conjugatione*VII. *HITHPAHEL.*

Hæc Conjugatio originem ducit ex Imperativo *pihel*, & præposita Syllaba Characteristica הִת, formationem & Terminationem *Pihel* retinet.

Notat ut Plurimum *Actionem Reciprocam* eamque vel *Realem*, vel *Fictam*: Ideoque *Simulatio* per hanc Conjugationem exprimitur, Aliquando est *frequentativa*, interdum etiam *Passiva* hæc Conjugatio.

Quanda prima Radicalis est ex וִפְקֹד
tunc

tunc ת Charact: Postponitur:

הוֹסִיפָהּ Oneravit se pro הוֹסִיפָהּ .

Sicque ת transpositum post ; mutatur in Daleth, post ז in Teth, ut הוֹסִיפָהּ
preparavit se pro הוֹסִיפָהּ Sic הוֹסִיפָהּ
ficavit se pro הוֹסִיפָהּ .

Quando prima Radicalis est ex ת
tunc ת Charact. Per Dages absorbitur, ut, הוֹסִיפָהּ pro הוֹסִיפָהּ Fecit se
qui, הוֹסִיפָהּ pro הוֹסִיפָהּ mundavit
se, &c.

Præteritum HITHPAHEL.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

Com. הוֹסִיפָהּ הוֹסִיפָהּ הוֹסִיפָהּ
הוֹסִיפָהּ הוֹסִיפָהּ הוֹסִיפָהּ
Com. הוֹסִיפָהּ Com. הוֹסִיפָהּ

Participium.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

מתפסקה מתפסקה מתפסקה
מתפסקה מתפסקה מתפסקה

Infinitivus.

התפקד

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
התפקדו והתפקדו	התפקד התפקד

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
התפקדו יתפקדו	יתפקד התפקד 3
התפקדו התפקדו	התפקד התפקד 2
Com. נתפקד	Com. אתפקד 1

Aliquando duo Tempora ejusdem verbi inter se confunduntur, & una vox de duobus illis participat, uti שכנתי *Habituans*. Nonnunquam & Dua Conjugationes eodem modo Commiscentur, & ita vox sæpe participat de Significatione duplicis illius Conjugationis, utי רדף *H SEC*

SECTIO VIII.

D E

VERBIS IMPERFECTIS

Verba *Imperfecta* sunt vel I *Pluribus* *Tertia*, in quibus plures quam *Tres* Radicales sunt, quæ Conjugantur ad formam conjugationum *Dageffatarum*, vel II. *Defectiva* in quibus aliquando Litera deest, vel III. *Quiescentia* quæ aliquam radicalibus habent quiescentem.

Verba defectiva deficiunt vel *Prima* vel *Secunda* vel *Tertia*. Defectiva prima radicali sunt quæ inchoantur a *Nun* & mediam Literam habent *Dageffabilem* ut *נָנַח*. In hisce verbis *Nun* sæpe perit, & aliquando compensatur per *Dages forte*.

נָנַח & *נָנַח* hanc anomaliam etiam imitantur.

Paradigma verborum defectivorum prima radicali.

K A L.

Præteritum & Participium utrumque regularia sunt.

Infinitivus:

Constructus

נִשְׁתָּ

Absolutus

נִשֵּׁ

Imperativus

f. Plural. m.

נִשְׁתְּנָה נִשְׁתִּי

f. Singul. m.

נִשֵּׁ נִשֵּׁי

Futurum.

f. Plural. m.

תִּנְשְׁנָה תִנְשִׁי תִנְשְׁנָה תִנְשִׁי

f. Singul. m.

תִּנְשֵׁ תִנְשֵׁי תִנְשֵׁ תִנְשֵׁי 3. 2.

Com.

נִשֵּׁ

Com.

נִשֵּׁ 1.

NIP:

NIPHAL.

&c. נָשָׂה נִשְׂתָּה נִשְׂתָּה *Præteritum*

&c. נִשְׂתָּה נִשְׂתָּה נִשְׂתָּה *Participium*

HIPHIL.

&c. הִנֵּשׂה הִנֵּשׂה הִנֵּשׂ *Præteritum*

&c. מִנֵּשׂה מִנֵּשׂה מִנֵּשׂ *Participium*

הִנֵּשׂ *Infinitivus*

&c. הִנֵּשׂ הִנֵּשׂ *Imperativus*

&c. הִנֵּשׂ הִנֵּשׂ *Futurum*

HOPHAL.

&c. הִנֵּשׂה הִנֵּשׂה הִנֵּשׂ *Præteritum*

&c. מִנֵּשׂה מִנֵּשׂה מִנֵּשׂ *Participium*

&c. הִנֵּשׂ *Infinitivus*

&c. הִנֵּשׂ הִנֵּשׂ *Futurum*

Defectiva Secunda radicali sunt quæ
habent Secundam & Tertiam similes, &
utramque Mobilem ut סָבַב.

Paradigma Verborum defectivorum Secunda radicali.

K A L.

Præteritum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
Com.	סָבוּ	סָבָה	סָב 3.
סְבוּתָם	סְבוּתָם	סְבוּתָהּ	סְבוּתָהּ 2.
Com.	סְבוּתָנוּ	Com.	סְבוּתָי 1.

Participium utrumque Regulare est.

Infinitivus.

סֹבֵב

Imperativus.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
סְבִיבֵי	סְבִיבֵי	סְבִיבֵי	סֹבֵב

Fu-

Futurum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
הַסְבִּינָה	יִסְבוּ	הִסְבָּ	יִסֵּב
הַסְבִּינָה	הִסְבּוּ	הִסְבִּי	הִסְכָּ
Com.	נִסְבּוּ	Com.	אִסְבּוּ

NIPHAL.

Præteritum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
Com.	נִסְבּוּ	נִסְבָּה	נִסֵּב
נִסְבּוּתָם	נִסְבּוּתָן	נִסְבּוֹת	נִסְבּוֹת
Com.	נִסְבּוּנִי	Com.	נִסְבּוֹתִי

Participium.

f. Plural. m.		f. Sing. m.	
נִסְבּוֹת	נִסְבִּים	נִסְבָּה	נִסֵּב

Infinitivus.

הִסּוּב

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִסְבִּינָה	הִסְבֵּה 2.
הִסְבִּי	הִסְבֵּה

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִסְבִּינָה	הִסְבֵּה 3.
הִסְבִּי	הִסְבֵּה 2.
Com. הִסְבֵּה	Com. הִסְבֵּה 1.

PIHEL,

&c. סִיבָה סִיבָה *Prateritum.*

&c. מִסִּיבָה מִסִּיבָה *Participium.*

סִיבָה *Infinitivus.*

סִיבֵּה סִיבֵּה *Imperativus.*

&c. הִסְבֵּה *Futurum.*

PR.

P Y H A L.

&c. סִיבַּה סִיבַּה סִיבַּה *Præteritum.*
 &c. מִסִּיבַּה מִסִּיבַּה מִסִּיבַּה *Participium.*
 סִיבַּה *Infinitivus.*
 &c. יִסִּיבַּה תִּסִּיבַּה *Futurum.*

H I P H I L.

Futurum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
Com.	הִסְבּוּ	הִסְבָּה	הִסֵּב
	הִסְבּוּתָם	הִסְבּוּתָהּ	הִסְבּוּתוֹ
Com.	הִסְבּוּנוֹ	Com.	הִסְבּוּתִי

Participium.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
מִסְבּוֹת	מִסְבִּים	מִסְבָּה	מִסֵּב

Infinitivus.

הִסֵּב

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִסְבֵּנוּ	הִסְבֵּי
הִסְבֵּי	הִסְבֵּי 2.

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִסְבֵּנוּ	תִּסְבֵּי 3.
תִּסְבֵּנוּ	תִּסְבֵּי 2.
Com, נִסְבֵּי	Com, אִסְבֵּי 1.

H O P H A L.

Prateritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
Com. הִסְבֵּנוּ	הִסְבֵּה
הִסְבֵּנוּ	הִסְבֵּה 3.
Com. הִסְבֵּנוּ	הִסְבֵּה 2.
Com. הִסְבֵּנוּ	Com. הִסְבֵּה 1.

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מִסְבֵּנוּ	מִסְבֵּה
מִסְבֵּי	מִסְבֵּה 1.

Infinitivus.

הוֹסֵב

Futurum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
הוֹסְבִינָה	יוֹסְבוּ	הוֹסֵב	יוֹסֵב
תוֹסְבִינָה	הוֹסְבוּ	תוֹסֵב	תוֹסֵב
Com.	נוֹסֵב	Com.	נוֹסֵב

HITHPAHEL.

&c.	הִסְתַּוְּבָה	הִסְתַּוְּבָה	Præteritum
&c.	מִסְתַּוְּבָה	מִסְתַּוְּבָה	Participium
		הִסְתַּוְּבָה	Infinitivus
&c.	הִסְתַּוְּבִי	הִסְתַּוְּבִי	Imperativus
&c.	הִסְתַּוְּבִי	יִסְתַּוְּבִי	Futurum

Defectiva Tertia Radicali, sunt quæ tertiam habent *Nun* vel *Thau* quarum Literarum utraque ante afformantes similium Literarum perit, & compensatur ordinario per *Dages forte* uti: כִּתְּבָה pro כִּתְּבָה a כִּתְּבָה, ubi perit

erit ante affirmantem נָתַן , vel נִתְּנָהּ pro
 נִתְּנָהּ .

Verba *Quiescentia*, sunt i. quæ quies-
 cunt *Prima* radicali i i. vel *Secunda*. i i i.
 vel *Tertia*, id est, quæ aliquam e radi-
 calibus aut semper, aut interdum, habent
 quiescentem.

Quiescentia Prima radicali dividun-
 tur in duas species, quarum una est quies-
 centium *Prima Aleph*, ut אָבֵר , altera
 quiescentium *prima Jod*, utיִשָּׁב,

Quiescentia prima Aleph pauca sunt,
 & maxime irregularia esse solent in fu-
 turo *Kal*, ubi אָמַר , אָבַה , אָבַד , אָכַל ,
 אָדַד , אָפַה , ordinario *Cholem* habent
 in syllaba prima, *Zere* vel *Patach* in se-
 cunda ut יִאָמַר , *dicet* אָכַל *Comedam*. Ita
 & in *Præterito Niphal* aliquando, ut
 נִאָדַד ; *possessores fient*.

Quiescentia prima Jod similiter irregu-
 laria sunt in futuro *Kal*, ubi quædam
Chirek & *Patach* habent, utיִשָּׁב,

Dora

Dormiam, יִרְשׁ *Hares erit*; alia duplex
Zere uti יֵלֵךְ *ibit*, יֵצֵא *exibit*.

Quæ duplex Zere in futuro *Kal* ha-
bent, in *Imperativo* primam radicalem
amittunt, utיֵרֵד *Descende* a יֵרֵד, יֵשׁוּעַ *scito*,
a יֵצֵא, & in infinitivo constructo non
tantum Jod amittunt, sed adjungunt sibi
cum gemino Segol, utיֵרֵדְּ *Parere*
a יֵלֵךְ.

Eadem verba in *Conjugationibus Ni-*
phal, *Hiphil* & *Hophal* mutant Jod in
Vav, quod *Quiescit* in Cholem aut Schu-
rek, quando *Scherva* quiescens ei debe-
ret *Subscribi*, ut נִוֹלֵךְ, *Nasciturus* pro
נִוֹלֵךְ, הוֹרֵד, *Descendere factus est*, pro
הוֹרֵד: sed *movetur*, quando vocalis ei
debet subscribi, ut הוֹלֵךְ, *Nasci*, &c.

In *Conjugationibus Dageffatis* omnia
habent regularia, nisi quod hæc tria יֵצֵא,
יֵרֵא, יֵבֵא, in *Hithpahel* Jod mutant in
Vav utיֵצוּעַ.

Paradigma Verborum Quiescentium prima radicali Fod.

K A L.

Præteritum & Participia sunt regularia.

Infinitivus.

Constr. שבת Absol. ישוב

Imperativus.

Irregularis.

Singul.	שבי	שב	2.
Plural.	שבנה	שבו	2.

Futurum.

Irregulare.

Plur.	{	Sing.	{	3. ישב תשב
				2. תשב תשב
				Com. ושב
Plur.	{	Sing.	{	3. ישוב תשובנה
				2. תשוב תשובנה
				Com. נשוב

NIP.

NIPHAL

Præteritum.

f. Plural. m.		f. Singul. m.	
Com.	נִשְׁבּוּ	נִשְׁבָּה	נִשְׁבָּה 3.
	נִשְׁבַּתְּם	נִשְׁבַּתְּ	נִשְׁבַּתְּ 2.
Com.	נִשְׁבּוּ	Com.	נִשְׁבַּתְּ 1.

Participium.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
נִשְׁבּוּת	נִשְׁבִּים	נִשְׁבָּה	נִשְׁבָּה
		נִשְׁבַּת	

Infinitivus.

הִנִּשְׁבַּ

Imperativus.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
הִנִּשְׁבְּתֶם	הִנִּשְׁבּוּ	הִנִּשְׁבִּי	הִנִּשְׁב 2.

Futurum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
הושבנה	יושב	תושב	ישוב 3.
הושבנה	תושבו	תושבי	תושב 2.
Com.	נושב	Com.	אושב 1.

HIP HIL.

Præteritum.

f. Plural. m.		f. Sing. m.	
Com. הושיבו	הושיבה	הושיב	3.
הושבתם	הושבת	הושבת	2.
Com. הושבנו	Com.	הושבת	1.

Participium.

f. Plural. m.		f. Singul. m.	
מושיבים	מושיבה	מושיב	
	מושבת		

Infinitivus.

הושב

1.

Imperativus.

f. Plural. m.	f. Singul. m.
הוֹשִׁיבוּ הוֹשִׁבְנָה	הוֹשִׁב הוֹשִׁבָּה 2

Futurum.

הוֹשִׁיבוּ	יִשְׁבּוּ	תִּשְׁבּוּ	יִשְׁבּוּ 3.
הוֹשִׁבְנָה	תִּשְׁבּוּ	הוֹשִׁיבִי	תִּשְׁבּוּ 2.
Com.	נִשְׁבּוּ	Com.	אִשְׁבּוּ 1.

HOPHAL.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
Com. הוֹשִׁבוּ	הוֹשִׁבָּה 3.
הוֹשִׁבְתֶּם הוֹשִׁבְתִּי	הוֹשִׁבָּה 2.
Com. הוֹשִׁבְנוּ	Com. הוֹשִׁבְתִּי 1.

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מֹשְׁבִים מֹשְׁבוֹת	מֹשֶׁבֶת מֹשֶׁבֶת

Infinitivus.

הוֹשֵׁב

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.	
הוֹשֵׁבִי	הוֹשֵׁב	3.
הוֹשֵׁבֶיךָ	הוֹשֵׁבְךָ	2.
Com. הוֹשֵׁבֵיכֶם	Com. הוֹשֵׁבֵי	1.

Paradigma Verborum Quiescentium media radicali Var.

K A L.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.	
Com. קָמּוּ	קָמָה	3.
קָמְתֶם	קָמַתְךָ	2.
Com. קָמְתֶּם	Com. קָמַתִּי	1.

Participium Præsens.

f. Plur. m.	f. Sing. m.	
קָמִים	קָמָה	קָמָה
קָמְתֶם	קָמַתְךָ	Part

Part Præt.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
קִימוֹת קִימִים	קִימָה קִים

Infinitivus.

קִים

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
קִימֶנָה קִימִי	קִימֵ קִים

Futurum.

f. Plural. m.	f. Singul. m.
יִקְוֶמָה יִקְוֶמוּ	יִקְוֶם יִקֵּים 3.
vel יִקְוֶמֶנָה יִקְוֶמוּ	יִקְוֶם יִקֵּים 2.
Com. נִקִּים	Com. נִקֵּם 1.

NIPHAL.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
נִקְוֶמָה נִקְוֶמוּ	נִקְוֶם נִקֵּם 3.
Com. נִקְוֶמֶת נִקְוֶמוּ	נִקְוֶם נִקֵּם 2.
Com. נִקְוֶמֶנָה נִקְוֶמוּ	נִקְוֶם נִקֵּם 1.

Par-

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
נִקְוִימוֹת	נִקְוִימָה
נִקְוִימִים	נִקְוִימָה

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
הִקְוִימוּ	הִקְוִימִי
הִקְוִימוּהָ	הִקְוִימִי

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
יִקְוִימוּ	יִקְוִימָה
יִקְוִימוּהָ	יִקְוִימָה
יִקְוִימוּ	יִקְוִימָה
יִקְוִימוּ	יִקְוִימָה
Com. נִקְוִימָה	Com. נִקְוִימָה

PIHEL,

&c.	קִוְּמָה	קִוְּמָה	קִוְּמָה	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִקְוִימָה	מִקְוִימָה	מִקְוִימָה	<i>Participium</i>
	&c.	קִוְּמָה	קִוְּמָה	<i>Infinitivus.</i>
&c.	קִוְּמִי	קִוְּמִי	קִוְּמִי	<i>Imperativus,</i>
&c.	יִקְוִימָה	יִקְוִימָה	יִקְוִימָה	<i>Futurum.</i>

&c.	קוֹמֶמֶת	קוֹמֶמָה	קוֹמֶם	Præteritum
&c.	מִקוֹמֶמֶת	מִקוֹמֶמָה	מִקוֹמֶם	Participium
			קוֹמֶם	Infinitivum
&c.		הַקוֹמֶם	יִקוֹמֶם	Futurum

HIPHIL.

Præteritum.

f. Plur. m. f. Sing. m.
Com. הקימו הקימה
הקימות הקימות הקימות
הקמת הקמת הקמת
Com. הקימוני Com. הקימותי
הקמני הקמתי

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מְקִימִים מְקִימוֹת	מְקִימָה מְקִיִּם

Inf...

Infinitivus.

Constructus.

לְהִקָּם

Absolutus.

הִקָּם

Imperativus.

f. Plural. m.

הִקְמוּ הִקְמֵנָה

f. Singul. m.

הִקָּם 2. הִקְמִי

Futurum.

f Plural. m.

יְקִימוּ } הִקְיִמְנָה
 vel הִקְיִמְנָה }
 Com. נִקְיִם

f. Sing. m.

יְקִים 3. } הִקְיִם
 2. } הִקְיִמִי
 Com. אִקְיִם 1.

H O P H A L.

Præteritum.

f. Plur. m.

הִקְמוּ }
 Com. הִקְמֵתָם
 Com. הִקְמֵנוּ

f Sing. m.

הִקְמָה }
 1. הִקְמֵתָ
 2. הִקְמֵתָ
 Com. הִקְמֵתִי 1.
 Par:

Participium.

f. Plural. m.	f. Sing. m.
מִקְמֵהוּ מִקְמֵהוּ	מִקְמֵהוּ מִקְמֵהוּ

Infinitivus.

הִקְמֵהוּ

Futurum,

f. Plural. m.	f. Sing. m.
תִּקְמֵהוּ תִקְמֵהוּ	תִקְמֵהוּ תִקְמֵהוּ
Com. תִקְמֵהוּ	Com. תִקְמֵהוּ

HITPAHEL,

&c. התְקַמֵּהוּ	תְקַמֵּהוּ	תְקַמֵּהוּ	תְקַמֵּהוּ	Pre
&c. מִתְקַמֵּהוּ	מִתְקַמֵּהוּ	מִתְקַמֵּהוּ	מִתְקַמֵּהוּ	Par
	הִתְקַמֵּהוּ	הִתְקַמֵּהוּ	הִתְקַמֵּהוּ	Inf
&c. הִתְקַמֵּהוּ	הִתְקַמֵּהוּ	הִתְקַמֵּהוּ	הִתְקַמֵּהוּ	Impe
&c. יִתְקַמֵּהוּ	יִתְקַמֵּהוּ	יִתְקַמֵּהוּ	יִתְקַמֵּהוּ	Futur

N, B

N, B, In Conjugationibus Dageffatis, Aliquando media Litera Vav mutatur in Jod habens Dages forte utי קי Stabilivit, & tunc Conjugatur Regulariter, Nonnunquam vero geminatur prima & Tertia Radicalis ut כולל a כלל quod conjugatur uti Verba plurilitera. Nonnunquam etiam geminatur tertia Radicalis, ut in paradiqmte.

Paradigma Verborum Quiescentium Tertia radicali Aleph

K A L.

&c.	מִצָּחַת	מִצָּחָה	מִצָּחַ	Prateritum.
&c.		מוֹצָחָה	מוֹצָחַ	Partic. Præs.
	&c.	מוֹצָחָה	מוֹצָחַ	Partic. Præt.
		לְמוֹצָחַ	מוֹצָחַ	Infinitivus.
		&c.	מוֹצָחַ	Imperativus.
	&c.	יִמְצָחַ	יִמְצָחַ	Futurum,

N I P H A L.

&c.	נִמְצָחַת	נִמְצָחָה	נִמְצָחַ	Prateritum.
				&c

&c,	נִמְצָאָה	נִמְצָא	Parti.
		הַנִּמְצָא	Infiniti.
	הַנִּמְצָאָה	הַנִּמְצָאִי	Impe.
	&c,	הַנִּמְצָאִי	Futu.

PIHE L.

&c,	מִצָּאתָ	מִצָּאתָ	מִצָּא	Prateritum.
&c,		מִמְצָאתָ	מִמְצָא	Participium.
			מִצָּא	Infinitivus.
	מִצָּאתָ	מִצָּאִי	מִצָּא	Imperativus.
	&c,	הַמִּצָּא	יִמְצָא	Futurum.

PYH A L.

&c,	מִצָּאתָ	מִצָּאתָ	מִצָּא	Prateritum.
&c,		מִמְצָאתָ	מִמְצָא	Participium.
			מִצָּא	Infinitivus.
	&c.	הַמִּצָּא	יִמְצָא	Futurum.

HIP HIL.

&c,	הַמִּצָּאתָ	הַמִּצָּאתָ	הַמִּצָּא	Prateritum.
&c,		מִמְצָאתָ	מִמְצָא	Participium.
			הַמִּצָּא	Infinitivus.
				Impe.

הַמְצִיאַת הַמְצִיאַת הַמְצִיאַת Imperati
&c. הַמְצִיאַת הַמְצִיאַת Futurum.

H O P H A L.

&c. הַמְצִיאַת הַמְצִיאַת הַמְצִיאַת Præteritum.
&c. מְמַצֵּה מְמַצֵּה מְמַצֵּה Participium
הַמְצִיאַת Infinitivus.
&c. הַמְצִיאַת הַמְצִיאַת Futurum.

H I T H P A H E L.

&c. הַתְמַצֵּה הַתְמַצֵּה הַתְמַצֵּה Præteritum
&c. מְתַמַּצֵּה מְתַמַּצֵּה מְתַמַּצֵּה Participium
הַתְמַצֵּה Infinitivus.
&c. הַתְמַצֵּה הַתְמַצֵּה Imperativus.
&c. הַתְמַצֵּה הַתְמַצֵּה Futurum.

De Verbis Quiescentibus 3tia, He.

In Præteritis Omnium Conjugationum
He quiescit in (ר) in Participiis in (ו) in
Infinitivo in Cholem, in Imperativis in
(י) in Futuris in (ו)

L

Para-

*Paradigma Verborum Quiescentium tertio
radicali He.*

&c.	גָּלִית	גָּלַתָּה	גָּלָה	<i>Præteritum.</i>
&c.		גּוֹלָה	גּוֹלָה	<i>Partic. Pres.</i>
		גּוֹלֶה	גּוֹלֵי	<i>Partic. Præter.</i>
		לְגַלּוֹת	גָּלָה	<i>Infinitivus.</i>
			גָּלֵי	<i>Imperativus.</i>
&c.		תִּגְלֶה	יִגְלֶה	<i>Futurum.</i>

N I P H A L.

&c.	נִגְלִית	נִגְלַתָּה	נִגָּלָה	<i>Præteritum.</i>
&c.		נִגְלָה	נִגְלָה	<i>Participium.</i>
		לְהִנְגִּיל	הִנְגִּילָה	<i>Infinitivus.</i>
		&c.	הִנְגִּילָה	<i>Imperativus.</i>
&c.		תִּנְגִּילָה	יִנְגִּילָה	<i>Futurum.</i>

P I H E L.

&c.	פִּהִית	פִּהִיתָה	פִּהָה	<i>Præteritum.</i>
&c.				

&c. מְגַלָּה מְגַלָּה *Participium*,
 גִּלָּה לְגִלּוֹת *Infinitivus*.
 גִּלָּה גִּלָּה *Imperativus*.
 יִגְלֶה הִגְלָה *Futurum*.

P Y H A L.

&c. גָּלָה גָּלָה גָּלָה *Præteritum*.
 &c. מְגַלָּה מְגַלָּה *Participium*.
 גִּלָּה גִּלָּה *Infinitivus*.
 יִגְלֶה הִגְלָה *Futurum*.

H I P H I L.

&c. הִגְלָה הִגְלָה הִגְלָה *Præteritum*.
 מְגַלָּה מְגַלָּה *Participium*.
 הִגְלָה הִגְלָה *Infinitivus*.
 הִגְלָה הִגְלָה *Imperativus*.
 יִגְלֶה הִגְלָה *Futurum*.

HO

H O P H A L.

&c. הִגַּלְתָּ הִגַּלְתָּהּ הִגַּלְתָּ *Prateritum.*
 מִגַּלְהַ מִּגַּלְהָ *Participium.*
 הִגַּלְהַ *Infinitivus.*
 יִגַּלְהַ *Futurum.*

H I T H P A H E L,

הִתְגַּלְתָּ הִתְגַּלְתָּהּ הִתְגַּלְתָּ *Prateritum.*
 מִתְגַּלְהַ מִּתְגַּלְהָ *Participium.*
 הִתְגַּלְהַ *Infinitivus.*
 יִתְגַּלְהַ *Imperativus.*
 &c. הִתְגַּלְתָּהּ יִתְגַּלְתָּהּ *Futurum.*

Verba *Quiescentia* tertia *Aleph*, &
Tertia He frequenter formationes suas
 permutant, sic נָשָׂא *Levatus* a נָשָׂא pro
 נָשָׂא & vicissim הִחֲלִי *Aegrotare fecit* a
 הִחֲלָה pro הִחֲלָה.

Quando

Quando unum verbum plures patitur irregularitates, formatio singularum debet attendi, ut יָדַע, a יָדַע, quod verbum est dupliciter imperfectum, respectu tum primæ tum ultimæ Literæ.

SECTIO IX.

DE

Præfixis & Affixis, quæ verbis adjunguntur.

122. **A**ffixæ accedunt Verbis æque ac Nominibus & accentum eodem modo deducunt. Sed nulla Conjugationes passivæ affixa recipiunt, excepta Niphthal in solo infinitivo, ut יִבְרָאֵם Creari, illos. Verba Neutra raro habent affixa, & si habeant, per ellipsin præpositio subintelligitur, ut יִבְרָאֵם loqui cum ipso, quod alias esset יִבְרָאֵם יָדַע.

Secunda aut Prima Persona non recipit affixum ejusdem personæ, sed quidem Tertia. Id est, dicere possum per affixa, *vist.*

visitavit ipsum, utי פקדו (nam hic est Tertia persona, vox sc. *Visitavit*, & affigitur affixum tertia Personæ ו, ipsum sed non licet dicere per affixa *visitavi me*, aut *visitasti te*; nam Secunda & Prima Persona non patiuntur affixa suæ Personæ.

123. *Participiis Affixa accedunt eodem modo*, uti Nominibus, ut מלחי Mittens me, nisi quod aliquando י & הו (quæ Affixa verbalia sunt) etiam recipiant, ut עשיתי faciens me.

124. *Infinitivi Affixa recipiunt*, more nominum singularium ut פקדו visitare me, quamvis & י aliquando admittant, ut הרגני occidere me.

Præteritis, Imperativis & Futuris, Affixa quædam accedunt per eadem puncta, per quæ accedunt nominibus singularis numeri, & sunt hæc sequentia.

		m. ִ per() mob.	יִפְקִיד, הִפְקִיד
2.p.	fin.	f. ִ per Tzere,	יִפְקִיד, הִפְקִיד
	pl.	m. ִ } f. ִ } () quiescens	יִפְקִיד, הִפְקִיד
		m. ִ Cholem,	יִפְקִיד, הִפְקִיד
		f. ִ Kametz,	יִפְקִיד, הִפְקִיד

Sunt alia Affixa, quæ Præteritis Accedunt hoc modo.

1. Sing. Com.	יִ	per Patach,	יִפְקִיד
1. Plur. Com.	וּ		יִפְקִידוּ
3. Perf.	Sing. m.	הוּ	יִפְקִידהוּ
	Sing. & Pl. m.	מוּ	יִפְקִידמוּ
	Plur.	{ m. ם { f. ן	יִפְקִידם
			יִפְקִידן

Eadem Imperativi & Futuri ita junguntur.

1. Com. { Sing. ִ		Tzere	{ יִפְקִיד, הִפְקִיד	
{ Plur. ִ				{ פְּקִידוֹ, הִפְקִידוֹ
{ m. ִ			{ מְקִידוֹ, הִפְקִידוֹ	
3.	Sing. { f. ִ segol,	Tzere	{ יִפְקִיד, הִפְקִיד	
	{ Sing & P. m. ִ			{ פְּקִידוֹ, הִפְקִידוֹ
	{ Plur. m. ִ			{ מְקִידוֹ, הִפְקִידוֹ
	{ f. ִ			{ יִפְקִידוֹ, הִפְקִידוֹ

Voci

Voci

125. Vocibus in ו vel ' desinentibus, affixa, accedunt sine puncto agglutinationis, ut עֲבַרְתִּי deseruerunt me: iisdemque non ה, sed ה־ solet affigi, ut תִּקְרֹנֶה, investigamus eam, & ה־ pro ו ut עָשִׂהוּ fecerunt illum, in quo casu sæpe prius Schurek in Kibbutz mutatur, ut דָּרְשָׁנֶה, quaesivimus eum.

126. Voces in ה Fœminino terminatæ ob affixa id mutant in א, ut כִּסְתִּנִּי obtexit me. Quæ in ה definent, Kametz amittunt, utי שִׂמְחֶהְנִי exhilarasti me. Quæ terminantur in ה fœminino (ut a Masc. ה distingui possit) adjungunt sibi Jod cum Chirek, ut נִשְׂאֵתִים Portasti eos.

127. Propter affixa (quia accentum deducunt) mutatur Patach, Zere, & Cholem secundæ radicalis in Scheva, ut אֶבֶדְם Perdidi illos, ex אֶבֶר &c.

In Infinitivo constructo & Imperativo Kal, non tantum Cholem in scheva mutatur, sed & præcedens Scheva in vocalem brevem, quæ frequentissime est Kametz.

metzchatuph uti בְּאָמַר in dicendo me;
ex אָמַר &c.

128. *Vav* aliquando verbis præfigitur, & significationem temporis, id est, præteriti in significationem futuri & vicissim permutat, unde *Vav Conversivum* appellatur, & duplex est.

129. *Vav conversivum Præteriti*, mutat ejus significationem in illam Futuri, & præfigitur per *Scheva*, *Accentumque* ordinario ex penultima syllaba deducit in ultimam, uti וְשִׁבְרָתִי quod, quamvis sit in præterito, vertitur in significationem Futuri, & frangam : & accentus ex penultima deductus est in ultimam, propter *Vav Conversivum*.

130. *Vav Conversivum Futuri*, mutat significationem Futuri in eam quæ Præteriti est, præfigitur per *Patach* sequenti *Dages forti* & *Accentum* ordinario *Retrahit* ex ultima in penultimam syllabam, uti וְאָמַר, & dixit. Adde quod si vocalis longa sit in ultima syllaba, quia illa, retracto accentu, cum *schevate* quiescenti
M five

five finali in eadem syllaba invenitur
(juxta §. 45.) illa corripitur in brevem,
ut וַיִּגְרֹשׁ & expulit pro וַיִּגְרֹשׁ.

In verbis quiescentibus tertia He, Vav
Conversivum Futuri non tantum accen-
tum semper retrahit, sed & Tertiam li-
teram He tollit per apocopen, ut & Segol
in quo He quiescebat, si litera præcedens
habeat vocalem : si non, ipsa se sub Li-
tera præcedente Collocat, uti וַיִּכַּל & per-
fecit, pro וַיִּכַּל & וַיִּכַּל & contempnit,
pro וַיִּכַּל. At illa verba quæ medi-
am Jod habent, uti וַיִּהְיֶה & וַיִּהְיֶה singu-
larem rationem sequuntur, uti וַיִּהְיֶה & su-
it pro וַיִּהְיֶה.

131. Particula אַל, ne, sæpe idem effi-
cit quod Vav conversivum Futuri, uti
אַל תִּזְכֹּר ne redarguas, אַל תִּפְקֹד ne re-
spicias pro וַיִּזְכֹּר.

132. Aliquando, eædem mutationes,
quas hoc Vav & אַל efficit, fiunt sine
illis in futuris & imperativis quæ Manda-
tum vel Votum continent, uti וַיִּחְיֶה vi-
veat pro וַיִּחְיֶה & וַיִּחְיֶה & וַיִּחְיֶה.

F I N I S.

[91]

L I N G U Æ

CHALDAICÆ

B R E V I S

I N S T I T U T I O .

S E C T I O *Prima Generalis.*

CHALDEORUM Literæ Vocales
& Accentus; Figuris & Officiis, per
Omnia fere respondent Hebræis.

Apud Hebræos Litera ך sæpe absorbe-
tur per Dages forte ut ןׁ pro ןׁׁ.
Apud Chaldæos vero Dages forte resol-
vitur in ך Schevatum ut ןׁׁׁ Sciam
pro ןׁׁ.

Nun paragogici usus creberrimus est
apud Chaldæos ן paragogicum rarissi-
mum, secus quam fit apud Hebræos.

Serviles Literæ sunt undecim, quot
Hæbræis

Hebræis; atque etiam eædem nisi quod Daleth servile fit & e contra Schin radicale.

In derivatione vocum ab Hebræa origine permutantur sæpissime Literæ, tum ejusdem organi, פֶּרֶזְלָא בְּרֹזֶל ferrum: tum ejusdem classis טוֹב טָאָב bonum esse tum similis figuræ אֶרֶץ אָרֶץ Terra tum denique sibilantes cum mutis Linguælibus, תֵּלֶת שְׁלוֹשׁ tres.

Præfixa septem Numerantur בְּרִיכָלָם ex quibus more hebræo, accedunt מ & וְכָלֵב itemque He Interrogativum. ה Demonstrativum duntaxat jungitur Pronominibus quibusdam separatis Tertiæ personæ per Kametz. Relativum י per Scheva adhæret: *Daniel* autem & *Ezras* pro illo (י) solent adhibere. י hic non convertit tempora verbi ut apud Hebræos.

Chaldæi non curiose distinguunt inter Longas & Breves vocales ut Hebræi solent; & hinc est quod Vocalis longa lo-

co brevis & vicissim Brevis Loco Longæ occurrit: vocales etiam longæ omnes nisi defectum vel quietem compensent aut quieti inserviant, Mutabiles sunt. Hinc etiam Scheva post longas, & sæpiissime quiescit, præsertim si brevium vices Kibbutz nempe vel Kametzcatuph ex analogia Hebraica Sustineant.

SECTION II.

De Nomine.

TErminatio Fæminina Apud Chaldæos est N , nisi forte alterum N præcesserit tunc enim H Hebræorum restituitur, ut נְבוּאָה *Prophetia: Daniel* etiam & *Ezra* frequenter retinent H Hebræorum. Præterea habent etiam Chaldæi Terminationem fæmin. Hebr: ית & ות , sed frequenter ן apocopat ut מַלְכוּת & מַלְכוֹ regnum.

Loco He demonstrativi Hebræorum nominibus a fine jungitur N *Emphaticum* ut חָכִים sapiens חָכִים sapiens ille.
 Usus

Ufus ejus est patentior hic quam apud
Hebræos ה Emphat. & sensu distinguen-
dum ab נ fæminino. Si vero addatur
fæmininis, mutat נ vel ה Foemininorum
in ת ut חוכמת חוכמא sapientia.

Genitivus exprimitur per regimen
vel per יי vel ד Dat. per ל Accus: per
ת Ablat. per מין vel ב.

Dualis terminatio est ין ut ידן manus
duæ. Habent etiam תרין duo & תרתי
duæ.

Pluralis in Masculino absoluto exit in
ין חכמין sapientes: In Emphatico in יא
ut חכמא sapientes illi. Sed Orta ex
finitis in יי faciunt יא ut קדמין קדמי
primus primi.

Pluralis in Fæmin. absoluto exit in
ן In Emphatico in תא ut בתולתא
virgines a בתולה. Quæ in Singulari
desinunt in ת mutant ת in Plurali ab-
soluto in ין in Emphat: in תא ut מלכות
מלכותא regnum regna.
Status constructus mutat terminationem
Femin.

Fæmin. אֲנִי in אֲנִי . Dualem אַתְּ & Plur. אֲנִי
in אֲנִי . Et Plur: אֲנִי & אֲנִי in אֲנִי .

SECTION III.

De Pronomine.

PRONOMINA separata sunt novem viz.
 אֲנִי & אַתְּ Ego, אֲנִי & אַתְּ
Nos אֲנִי tu Com. אַתְּ & אַתְּ vos
Masc. אַתְּ Vos fem. אַתְּ ipse
 אֲנִי ipsi אֲנִי ipsa אֲנִי ipsa. אֲנִי vel אֲנִי
iste אֲנִי vel אֲנִי ista. אֲנִי iste, ista. אֲנִי
 אֲנִי illi אֲנִי illa, אֲנִי quis אֲנִי quid? אֲנִי
qui quæ, cui æquipollet אֲנִי præfixum.

SECTION IV.

De Verbo.

VERBUM tribus Conjugationibus varia-
tur, quarum singulæ activum &
Passivum habent. Secunda autem Da-
gessata est, cæteræ non Dageffatae.

1. Pehal אֲנִי Passiv. Ithpehel אֲנִי
 2. Pahel אֲנִי Passiv. Ithpahel אֲנִי
 3. Aphel אֲנִי Passiv. Itaphal אֲנִי
- Quo

Quoad significationem, Hæ tres Conjugationes correspondent Conjugationibus *Kal*, *Pihel*, & *Hiphil* Hebræorum earumque passivis. Pro *N* in Conjugatione *Aphel* ex Hebraismo aliquando Scribitur ה. Et Loco passivi *Ittaphal* *Daniel* & *Ezra* semper fere usurpant *Hophal* Hebræorum.

Participium præteriti temporis Conjugationis *Peal* nonnunquam adhibetur Loco *Ithpehal*, & flectitur instar præteriti.

Paradigma Verborum Perfectorum.

Prima Conjugatio.

Activum P E H A L.

Præteritum.

f. Plural. m.		f. Singul. m.	
פָּקְדוּ	פָּקְדוּ	פָּקְדָה	פָּקְדָה 3.
פָּקְדוּם	פָּקְדוּם	פָּקְדָה	פָּקְדָה 2.
Com.	פָּקְדָה	Com.	פָּקְדָה 1.

Benoni

Benoni.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָּא פִּקְדָּא

Pebil.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָּא פִּקְדָּא

Infinitivus.

מִפְקֵד

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָּא פִּקְדָּא

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
יִפְקְדוּ יִפְקְדוּ	יִפְקֵד יִפְקֵד
תִּפְקְדוּ תִפְקְדוּ	תִּפְקֵד תִּפְקֵד
Com. נִפְקֵד	Com. אִפְקֵד

N

Pas.

Passivum ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אֶתְּפַקְדוּ אֶתְּפַקְדוּ אֶתְּפַקְדוּ 3.	אֶתְּפַקְדָּ 3.
אֶתְּפַקְדוּ אֶתְּפַקְדוּ אֶתְּפַקְדוּ 2.	אֶתְּפַקְדָּ 2.
אֶתְּפַקְדוּ אֶתְּפַקְדוּ אֶתְּפַקְדוּ 1.	אֶתְּפַקְדָּ 1.

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מֵתְּפַקְדוּ מֵתְּפַקְדוּ מֵתְּפַקְדוּ	מֵתְּפַקְדָּ מֵתְּפַקְדָּ מֵתְּפַקְדָּ

Infinitivus.

אֶתְּפַקְדָּ

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אֶתְּפַקְדוּ אֶתְּפַקְדוּ אֶתְּפַקְדוּ	אֶתְּפַקְדָּ אֶתְּפַקְדָּ אֶתְּפַקְדָּ

Futurum.

f. Plur. m.	f. Singul. m.
יִתְּפַקְדוּ יִתְּפַקְדוּ יִתְּפַקְדוּ 3.	יִתְּפַקְדָּ יִתְּפַקְדָּ יִתְּפַקְדָּ 3.
יִתְּפַקְדוּ יִתְּפַקְדוּ יִתְּפַקְדוּ 2.	יִתְּפַקְדָּ יִתְּפַקְדָּ יִתְּפַקְדָּ 2.
יִתְּפַקְדוּ יִתְּפַקְדוּ יִתְּפַקְדוּ 1.	יִתְּפַקְדָּ יִתְּפַקְדָּ יִתְּפַקְדָּ 1.

Secun-

Secunda CONJUGATIO.

Pass. ITHPAHAL. Activ. PAHEL.

&c. אֶתְּפַקֵּד אֶתְּפַקֵּד &c. פִּקֵּד פִּקֵּד *Præ.*&c. מִתְּפַקֵּד מִתְּפַקֵּד &c. מִפְּקֵד מִפְּקֵד *Par.*&c. מִפְּקֵד מִפְּקֵד *Peh.*אֶתְּפַקֵּד פִּקֵּד *Inf.*&c. אֶתְּפַקֵּד אֶתְּפַקֵּד &c. פִּקֵּד פִּקֵּד *Imp.*&c. מִתְּפַקֵּד מִתְּפַקֵּד &c. יִפְּקֵד יִפְּקֵד *Fut.**Tertia* CONJUGATIO.

Passiv. ITTAPHAL. Activ. APHEL.

&c. אֶתְּפַקֵּד אֶתְּפַקֵּד &c. אֶפְקֵד אֶפְקֵד *Præ.*&c. מִתְּפַקֵּד מִתְּפַקֵּד &c. מִפְּקֵד מִפְּקֵד *Bero.*&c. מִפְּקֵד מִפְּקֵד *Peh.*אֶתְּפַקֵּד אֶפְקֵד *Inf.*&c. אֶתְּפַקֵּד אֶתְּפַקֵּד &c. אֶפְקֵד אֶפְקֵד *Im.*&c. מִתְּפַקֵּד מִתְּפַקֵּד &c. יִפְּקֵד יִפְּקֵד *Fut.**Paradigma Verborum defectivorum prima radicali NUN.*

PEHAL.

מִפְּקֵד *Inf.**Im.*

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Fut. &c. פִּקֵּן פִּקֵּן Impe.

ITTAPHAL. APHEL.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Pret.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Pret.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Part.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Ben.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Pe.

פִּקֵּן פִּקֵּן Inf.

פִּקֵּן פִּקֵּן Inf.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Imp.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Impe.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Fut.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Fut.

Paradigma Verborum Defectivorum secunda radicali LITERA.

PEHAL.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Im.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Pret.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Fut.

פִּקֵּן פִּקֵּן Inf.

ITTAPHAL. APHEL.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Pra.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Pra.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Par.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Be.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Pe.

פִּקֵּן פִּקֵּן Inf.

פִּקֵּן פִּקֵּן Inf.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Im. &c.

פִּקֵּן פִּקֵּן Im.

&c. פִּקֵּן פִּקֵּן Fut. &c.

פִּקֵּן פִּקֵּן Fu.

Pa.

Paradigma Verborum quiescentium prima radicali N.

ITHPEHEL.

&c. אֶתְאַכֵּל *Prat.*

&c. מֵתְאַכֵּל *Part.*

אֶתְאַכֵּל *Inf.*

&c. אֶתְאַכֵּל *Imp.*

&c. יִתְאַכֵּל *Fut.*

PEHEL.

&c. אָכַל *Prat.*

&c. אָכַל *Beno.*

&c. אָכַל *Pe.*

&c. מֵאָכַל *Inf.*

&c. אָכַל *Im.*

&c. יֵאָכַל *Fut.*

ITHPAHAL.

[&c. אֶתְאַכֵּל *Præ.*

&c. מֵתְאַכֵּל *Part.*

אֶתְאַכֵּל *Inf.*

&c. אֶתְאַכֵּל *Im.*

&c. יִתְאַכֵּל *Fut.*

PAHEL.

&c. אָכַל *Prat.*

&c. מֵאָכַל *Be.*

&c. מֵאָכַל *Pe.*

אָכַל *Inf.*

&c. אָכַל *Im.*

&c. יֵאָכַל *Fut.*

APHEL.

ITTAPHAL APHEL.

&c. אֶחָוֵל <i>Præ.</i>	&c. אוֹכֵל <i>Præ.</i>
&c. מֵחָוֵל <i>Par.</i>	&c. מוֹכֵל <i>Be.</i>
אֶחָוֵלָא <i>Inf.</i>	מוֹכֵלָא <i>Inf.</i>
&c. אֶחָוֵל <i>Im.</i>	&c. אוֹכֵל <i>Im.</i>
&c. יִחָוֵל <i>Fu.</i>	&c. יוֹכֵל <i>Fu.</i>

Paradigma verborum quiescentium prima radicali JOD.

PEHAL.

&c. יִלֵּךְ <i>Fut.</i>	&c. לֵךְ <i>Impe.</i>
	מִלֵּךְ <i>Infini.</i>

ITTAPHAL APHEL.

&c. אֶפֶלֵךְ <i>Præ.</i>	&c. אוֹלֵךְ <i>Præ.</i>
&c. מֵפֶלֶךְ <i>Par.</i>	&c. מוֹלֵךְ <i>Be.</i>
אֶפֶלֵךְָא <i>Inf.</i>	מוֹלֵךְָא <i>Pe.</i>
&c. אֶפֶלֵךְ <i>Im.</i>	אוֹלֵךְָא <i>Inf.</i>
&c. יִפֶּלֶךְ <i>Fut.</i>	&c. אוֹלֵךְ <i>Im.</i>
	&c. יוֹלֵךְ <i>Fut.</i>

Para-

Paradigma Verborum quiescentium media radicali VAU.

ITHPEHEL. PEHAL.

&c. אָהָקָם Pret.	&c. קָמַת קָמַת קָמַת Pr.
&c. מִתְקַן Part.	&c. קָמַת קָמַת Be.
	&c. קָמַת קָמַת Pe.
אָהָקָם Inf.	מִקָּם In.
&c. אָהָקָם Impe.	&c. קָמַת קָמַת Im.
&c. יִהְיֶה Fut.	&c. יִקָּם Fut.

ITHPAHAL. PAHEL.

&c. אָהָקָם Prat.	&c. קָמַת Præ.
&c. מִתְקַן Part.	&c. מִקָּם Ben.
	&c. מִקָּם Peb.
אָהָקָם Inf.	קָמַת Inf.
&c. אָהָקָם Imp.	&c. קָמַת Imp.
&c. יִהְיֶה Fut.	&c. יִקָּם Fut.

ITTAPHAL. APHEL.

&c. אָהָקָם Præ.	&c. אָהָקָם אָהָקָם Præ.
&c. מִתְקַן Par.	&c. מִתְקַן מִתְקַן Be.
	&c. מִתְקַן מִתְקַן Pe.
אָהָקָם Inf.	אָהָקָם Inf.
&c. אָהָקָם Im.	&c. אָהָקָם אָהָקָם Im.
&c. יִהְיֶה Fut.	&c. יִהְיֶה יִהְיֶה Fut.

Pd

Paradigma Verborum quiescentium tertio radicali N.

PEHAL.

Præteritum.

f. Sing. m.

f. Plur. m.

גַּלְאָה	גָּלָה	גָּלְתָּ	גָּלְתָּ	3.
גָּלְתָּ	גָּלְתָּ	גָּלְתָּ	גָּלְתָּ	2.
Com.	גָּלְתָּ	Com.	גָּלְתָּ	r.

Benoni.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

גָּלְתָּ	גָּלְתָּ	גָּלְתָּ	גָּלְתָּ
----------	----------	----------	----------

Pebil.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

גָּלְתָּ	גָּלְתָּ	גָּלְתָּ	גָּלְתָּ
----------	----------	----------	----------

Infinitivus.

מִגָּלָה

Im.

Imperativus

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
גִּלּוּ	גִּלּוּ	גִּלֵּי	גִּלֵּי

Futurum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
יִגְלִי	יִגְלִי	יִגְלִי	3.
תִּגְלִי	תִּגְלִי	תִּגְלִי	2.
Com.	נִגְלִי	Com.	אִגְלִי 1.

ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
אֶתְגַּלֵּי	אֶתְגַּלֵּי	אֶתְגַּלֵּי	3.
אֶתְגַּלִּיתִּי	אֶתְגַּלִּיתִּי	אֶתְגַּלִּיתִּי	2.
Com.	אֶתְגַּלִּיתִּי	Com.	אֶתְגַּלִּיתִּי 1.

Participium.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
מִתְגַּלֵּי	מִתְגַּלֵּי	מִתְגַּלֵּי	
		מִתְגַּלֵּי	In

Infinitivus.

אתגלה

Imperativus.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

אתגלו

אתגלו

אתגלי

אתגלי

Futurum.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

יתגלו

יתגלו

יתגלי

יתגלי 3.

יתגלו

יתגלו

יתגלי

יתגלי 2.

Com.

נתגלי

Com.

נתגלי 1.

ITHPAHAL. PAHEL.

&c. אתגלי Præteri. &c. גלי Pra,

&c. מתגלי Partici Benoni.

&c. מגלי Pebil.

אתגלה Infini.

גלה Infiniti.

&c. אתגלי Impera.

&c. גלי Impera.

&c. יתגלי Futu.

&c. יתגלי Futur.

APHEL

ITTAPHAL. APHEL.

&c.	אֶתְּנֶנִּי	Præ.&c.	אֶתְּנֶנִּי	Præ.
&c.	מִתְּנֶנִּי	Par:	מִתְּנֶנִּי	Ben.
			מִתְּנֶנִּי	Pe.
	אֶתְּנֶנִּי	In:	אֶתְּנֶנִּי	Infy.
&c.	אֶתְּנֶנִּי	Im.	אֶתְּנֶנִּי	Im.
&c.	אֶתְּנֶנִּי	Fut.	אֶתְּנֶנִּי	Fut.

SECTION V.

De Affixis ex Grammatica Bythneri.

Affixa prima persona sunt,

Sing. { ' Nom. Sing. ' Plural.
 { נִי verbor. Cum נ Epenth. נִי
 Plur. { נִי נִי נִי Nomin. & Verb.

Affixa secunda Personæ,

Sing. { נִי נִי
 Plur. { נִי
 Sing. { נִי
 Plur. { נִי

{ נִי Masc.

{ נִי Fem.

Affixa

Affixa tertia Persona;

Sing. הָהָה cum Nomine pl. מִהָה M.

Plar. הָהָה, הָהָה at הָהָה folis Verbis.

Sin. הָהָה, הָהָה. Cum Nom. Plur. הָהָה F.

Plur. הָהָה הָהָה הָהָה.

N. B. Quæ habent Literam הָ ante præcipuam Literam affixi, Verbis duntaxat affiguntur: Quæ habent (הָ) ante præcipuam Literam Affixi, Plur. Nomin. Conveniunt, ut, הָהָה.

Propter Affixa, הָ afformativum mutatur in הָהָה, at הָ Emphat. הָהָה nota Pluralitatis excluditur.

N. B. הָהָה Pater, ante affixa (excep-
to (הָ)) assumit הָ ut, : הָהָה Pater tuus.

Irregulare est הָהָה Patrum meorum
pro הָהָה Dan. 2. 23.

Et, הָהָה vel הָהָה sunt, est, cum Affix
Tertiæ Pers. facit הָהָה sunt illi.

FINIS.



• *Amle*

alaph

Ruth

• *Re*

Wen

So

Graph

Comed

Mem

Uin

• *Ichin*

Hand

Radical

Phime & Salute

Lein Ph. Th. Galt

• *smack Apin*

Zade Kaph

Hand

Isaacus Samuels

Wine 15 Feb 1733

1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

Carolus Ballantine

Comp. Lib.